

Beeld—De coming lady van sp.a

Yasmine Kherbache is de *coming lady* van de sp.a. Nadat de voormalige Antwerpse burgemeester Patrick Janssens (sp.a) van het toneel verdween, trad Kherbache op de voorgrond als sp.a-fractieleider in de Antwerpse gemeenteraad. Ze is ook de kabinetschef van premier Elio Di Rupo (PS).

INTERVIEW P. 9

Foto: Simon Leclercq

Decaan rechten wil actie tegen GAS-boetes

Bernard Tilleman, de decaan van de faculteit rechten, wil actie ondernemen tegen de beruchte GAS-boetes. "We moeten bekijken wat we als rechtsfaculteit gefundeerd kunnen ondernemen tegen de excessen van de GAS-boetes."

10

ONDERWIJS Studenten FaBeR betalen voor integratie

3

STUDENT Veto laat zich dopen

12-13

INTERNATIONAAL Studentenprotest in Iran

6

24 UUR HANDMATIG TELLEN DOOR DEFECT TELSISTEEM

Technische problemen op 24 urenloop door slechte communicatie

Door technische problemen was het telsysteem van de 24 urenloop defect en konden de tussenstanden niet verspreid worden via de website van de organisatie. De oorzaken zijn een nieuw telsysteem en miscommunicatie.

FRANK PIETERMAAT

De 24 urenloop kampte dit jaar met technische problemen. Ten eerste werkte het telsysteem niet. Er werd dit jaar met een volledig nieuw systeem gewerkt. "Het oude systeem

was sterk verouderd. Dat waren eigenlijk dinosauriërs van elektronica," zegt organisator Joris Van Houtven, het hoofd Sport van de studentenvertegenwoordigersorganisatie LOKO. "Het werkte wel, maar dat was heel intensief. Zo was het op infrarood

gebaseerd, wat moeilijker werkt dan het systeem dat we nu hebben. We hebben ULYSSIS (een studentenvereniging van computerliefhebbers, red.) na de 24 urenloop van vorig jaar de opdracht gegeven om een nieuw systeem te ontwikkelen."

De lange samenwerking met Teltent, dat tot vorig jaar het telsysteem uitbaatte, werd eveneens stopgezet.

Teltent werd laat op de hoogte gebracht van de stopzetting van de samenwerking. "Toen de beslissing werd genomen om met ULYSSIS in zee te gaan, is er afgesproken om dat stil te houden tegenover het oude telteam. Pas eind mei 2013 is het

bekendgemaakt," vertelt een ingewijde. "Het oude team is nooit aangesproken. Noch door LOKO, noch door ULYSSIS. Ondanks hun expertise van tien jaar of soms meer."

Falen

Tijdens de 24 urenloop bleek het nieuwe systeem meermaals te falen. Sommige telstokken werkten niet de hele tijd, waardoor er 24 uren lang ook handmatig geteld werd. "Wij hebben dat systeem twee keer met succes getest," aldus Van Houtven. "De eerste keer waren er wat mankementjes, maar bij de tweede test was alles in orde. Het is dan ook stom dat

het op het evenement niet voor honderd procent werkte."

Momenteel wordt nog onderzocht wat aan de basis lag van de problemen. Een mogelijke piste is de luchtvochtigheid. "We hebben de tags (die de signalen doorgeven in de stok, red.) getest bij onderdompeling in water. Maar binnen heb je twintig centimeter water en dan een kleine vier meter droge lucht. Buiten was vermoedelijk de gemiddelde luchtvochtigheid veel hoger, over de volledige vier meter afstand."

Lees verder op pagina 14

veto+

24/7 het meest recente studentennieuws via veto.be

Read. Like. Share.

GROEPT

INTERNATIONALE ENGINEERING SCHOOL
KU LEUVEN

www.kuleuven.be/atgroepT

Debat

Opinie

Splinter

Geeuwen om GAS

“Het zoveelste opiniestuk over die vermaleijde GAS-sancties,” hoor ik u zuchten, beste lezer. Wees gerust: in wat volgt zal ik mijn uiterste best doen om woordspelingen als *vergassen*, *tegenas* of *gastvrij* te ontlopen.

Dagelijks worden we vergast - mijn excuses - op een eindeloze maalstroom van kleinburgerlijke en kafaiaanse incidenten. De milieubewuste dame die een GAS-sanctie krijgt omdat ze een doktersbriefje in een vuilbak gooit, nadat een overijverige ambtenaar haar persoonlijke afvalgegevens heeft opgeroepen en geconcludeerd dat ze “verdacht weinig afval produceert en dus sluikestort.” Honden die blaffen, kinderen die krijsen. De voorbeelden zijn legio.

Uw eigen studentenvertegenwoordigersorganisatie (dat woord verdient op zich een GAS-sanctie, maar dat geheel terzijde) LOKO mocht zelf vorige week nog kennis maken met het GAS-monster. Verderop in deze krant leest u hoe die stoute studentenvertegenwoordigers een wegwijzer naar een fuif ophingen, en nu een boete van 250 euro riskeren. Overlast, zo oordeelt een oplettende stadswacht. Dat de bewuste wegwijzer juist overlast wegwerkt door studenten te gidsen en niet te laten lanterfant, doet niet ter zake. Dat de relatie tussen stad en studenten sowieso al onder druk staat, doet nog minder ter zake.

Mijn schok en de rechtstreekse aanleiding om het vervelendste drieletterwoord uit de vaderlandse politiek sinds BHV op te duikelen, is hoe snel we dit dagelijkse en flagrante rechtsmisbruik hebben aanvaard. De grappige GAS-boete als vast item in ons nieuwsdiët, tussen de burgeroorlog in Syrië en waterskiënde eekhoorns. Enkelen zijn verontwaardigd, maar de meerderheid haalt de schouders op en boert voort.

GAS-gestapo

Die enkelen roeren zich nochtans. De radicaal-linkse jongerenbeweging Comac verzamelde duizend handtekeningen tegen GAS-sancties op de rechtsfaculteit, niet meteen een links bastion. Het is ver gekomen als uitgerekend communisten de voorhoede vormen van een gevecht voor persoonlijke vrijheid en tegen overheidsbeknottung. Enkele dagen later marcheerden tweeduizend jongeren en negentig middenveldorganisaties op Brussel.

“Door het overmatig gebruik van GAS-boetes verliest het instrument zijn efficiëntie. Bovendien zijn sommige boetes meer een reflectie van de maatschappelijke intolerantie dan een noodzaak,” aldus Bernard Tilleman, decaan van de faculteit Rechten en niemand die ik ervan verdenk in zijn vrije tijd EIGENDOM IS DIEFSTAL op de muren te kalken. De brave man ziet zelfs een misbruik van grondrechten.

Wanneer stadswachten zich consequent ontpoppen tot een nietsontziende GAS-gestapo, is er meer aan de hand dan wat onnozeliteiten in enkele gemeenten. Dan schort er wat met de wet. Nu lokale besturen krap bij kas zitten, kunnen ze bovendien verzuring omzetten in klinkende munt. Antwerpen alleen al verwacht 1,25 miljoen (!) euro aan inkomsten uit GAS-sancties.

Toch barst er allesbehalve een storm van publieke verontwaardiging los. Misschien omdat de strijd gestreden lijkt? Misschien omdat we in dit land liever mopjes maken dan barricaden beklimmen, zeker als het probleem zo'n hilarische vormen aanneemt? Ik weet het niet. Ik weet wel dat ik bang ben, nu ik beseft hoe gemakkelijk een rechtstaat zichzelf van binnenuit ontmantelt. Hoe weinig hanen kraaien als de democratie zichzelf beetje bij beetje afschaft.

SAM RIJNDERS

Een Splinter bevat de persoonlijke mening van de schrijver.

#vetodebat

Wat vindt u van de extra fietscontroles door de politie?

Na enkele weken van preventieve acties is de tijd van strengere fietscontroles aangebroken. Zonder licht fietsen, in de verkeerde richting, noem maar op. Aan boetes ontkom je niet. **FRANK PIETERMAAT**

Bij de politie Leuven is men duidelijk. “De strengere controles hebben zeker een effect,” aldus **politie-inspecteur Stephanie Gille**. We zien dat de overtredingen wel degelijk dalen. Het nieuws van de controles heeft zich stilaan goed verspreid en fietsers houden zich nu meer en meer aan de regels.”

De strengere controles zijn nu een aantal weken bezig. “Daarvoor werkten we met preventieve campagnes,” vertelt Gille. “We gebruikten onder andere flyers. De campagne was zeer breed gericht, want we werken natuurlijk niet enkel gericht op studenten. Behalve die preventieve campagne blijft een strenge campagne nodig. Als je zelf eens met de auto door Leuven zou rijden, word je ziek van wat fietsers soms allemaal doen.”

“De overtredingen die we het meeste tegenkomen zijn van allerlei aard. Er zijn er die zonder licht fietsen, tegen de richting fietsen, op de stoep rijden of passagiers achterop de fiets meenemen. Afhankelijk van waar we controle doen en waarop, verschilt wie gepakt wordt. Maar het is logisch dat je in het centrum van Leuven negentig procent kans op studenten hebt,” stelt Gille.

De boetes zijn dit jaar omhoog gegaan. Over de nieuwe prijzen durven de meningen al eens te verschillen. Vaak worden ze te hoog bevonden. “Voor een student is alles te veel,” zegt Gille. “25 euro, 50 euro en 165 euro. Maar het blijft nodig. Vorig jaar hebben we vier dodelijke ongevallen gehad waarvan drie met fietsers. We doen die controles echt met een reden, meer bepaald om de verkeersveiligheid in Leuven te verbeteren. Het is niet zo dat we een heksenjacht voeren om de studenten te pesten.”

Student economische wetenschappen Jesse Wursten

vindt de strengere controles overdreven. “De kerntaak van de politie is onze samenleving veilig houden,” zegt hij. “Dat houdt onder andere in dat je elkaar in het verkeer goed kunt zien. Maar als ik tijdens het fietsen meer schrik heb om politie tegen te komen dan om aangereden te worden, dan is er toch ergens iets misgegaan. In drukke steden als Brussel zou ik snappen dat je zo'n probleem maakt van fietslichten - ik zou niet in Brussel willen rondrijden zonder lampje - maar in Leuven is de fiets koning. De kans om hier 's nachts aangereden te worden is quasi nihil. De kans om zowaar een auto tegen te komen is dat eigenlijk al. Als ze Leuven veiliger willen maken ga je veel meer bereiken door die paar drukke straten die er zijn goed te verlichten dan door fietsers monsterboetes aan te smeren voor triviale overtredingen van het verkeersreglement.”

“Hoge boetes zijn altijd een beetje een zwaktebod,” vervolgt hij. “In ideale omstandigheden staat een boete in proportie tot de gepleegde overtreding wat dus voor ontbrekende fietslichtjes vrij laag zou moeten zijn. Maar omdat de politie niet alles en iedereen kan controleren maken ze die boetes een stuk hoger om te compenseren voor de lage pakkans, maar dat is een beetje pervers. Dan word je eigenlijk gestraft voor het feit dat je gepakt bent en niet voor de overtreding zelf. Als ze dat doen bij bijvoorbeeld drugsbendes is dat oké, omdat je daar voorbeelden mag stellen en ze wat schrik mag aanjagen. Maar de politie die de gewone burger schrik aanjaagt, dat klopt ergens fundamenteel niet.”

Onderwijs

KINESISTEN KU LEUVEN HEBBEN LESSEN IN VERSCHILLENDE STEDEN

Studenten moeten betalen voor integratie

Studenten kinesitherapie moeten lessen bijwonen aan de UHasselt. De verplaatsingskosten worden niet vergoed door de faculteit. Bovendien wisten de studenten op voorhand niets van de noodzaak tot verplaatsingen.

ANNEKE SALDEN

Dat studenten uit de master Revalidatiewetenschappen en Kinesitherapie zich soms moesten verplaatsen naar andere universiteiten om lessen bij te wonen, was al langer een gegeven. Het betrof dan studenten uit bepaalde afstudeerrichtingen, die enkele opleidingsonderdelen aan partneruniversiteiten moesten volgen. De studenten in kwestie wisten dat er voor hun specialisatie soms uitgeweken moest worden naar Gent, Antwerpen of Hasselt. Gezien het

beperkte aantal studenten, stond de faculteit Bewegings- en Revalidatiewetenschappen (FaBeR) telkens in voor hun vervoersonkosten.

Met ingang van dit academiejaar hebben er enkele structurele veranderingen plaatsgevonden als gevolg van het feit dat de voormalige hogeschoolopleiding kinesitherapie naar de universiteit verhuisd is. De UHasselt werd zo een partneruniversiteit die een plichtvak in de master inricht. Bijgevolg moeten alle Leuvense masterstudenten vijf lessen bijwonen in Hasselt. Omdat de groep studenten in vergelijking met vorig jaar zo groot is, kan de faculteit de vervoerskosten niet meer vergoeden. Tot groot ongenoegen van sommige studenten, die uit de lucht komen vallen bij de nieuwe regeling.

Masterstudente Eefje vertelt: "Het algemene vak *Juridische aspecten en beroepsorganisatie* werd tot vorig jaar in Leuven aangeboden, maar vanaf dit jaar moeten alle studenten op maandagnamiddag plots naar Hasselt om het vak bij te wonen. Voor alle verplaatsingskosten moet ik zelf opdraaien, en los daarvan is er nog de

Karen Van Peteghem

enorme tijdsinvestering die erbij komt doordat je zo lang onderweg bent met de trein."

Een andere studente, Charlotte, vermeldt dezelfde pijnpunten: "Ik wist wel dat ik af en toe naar Gent moest, omdat dat samenhangt met mijn afstudeerrichting Pediatie. Maar dat we bijna wekelijks naar Hasselt moeten voor een bepaald vak, was onaangekondigd."

Slecht gecommuniceerd

De communicatie bij het hele gebeuren verliep moeizaam. De studenten uit de grootste afstu-

deerrichting, Musculoskeletale Revalidatie, wisten niet van de noodzaak tot verplaatsingen binnen hun specialisatie. Ook hoorden de studenten op zondagavond, net voor de start van het academiejaar, dat de lessen de volgende dag in Hasselt zouden plaatsvinden.

Christophe Delecluse, de decaan van FaBeR, geeft toe dat er slecht gecommuniceerd werd over de structurele veranderingen: "Ik kan begrijpen dat er verwarring was bij de studenten. Door een softwarefout waren de uurroosters later klaar dan verwacht en kwamen

veel mensen op zondagavond uit de lucht vallen."

Doordat het dit jaar zo'n enorme groep studenten betreft die zich moet verplaatsen, kan de faculteit de onkosten niet langer terugbetalen. "Die beslissing is genomen op het faculteitsbestuur, in samenspraak met de studentenvertegenwoordigers. Wel zorgen we ervoor dat de studenten een extra campuskaart kunnen aanvragen, zodat ze relatief goedkoop kunnen reizen. Het verwondert me dat er nog steeds commotie heerst onder de studenten. Het presidium signaleert geen problemen meer. Ik sta er wel steeds voor open om opnieuw met de studenten te praten als er nog problemen zijn."

Voor Apolloonpreses Pieter Cocquyt waren de lessen op verplaatsing ook onverwacht. De onkostenvergoeding voor alle studenten ziet hij evenwel niet haalbaar: "Dat geld is er gewoon niet bij de faculteit. Vorig jaar werden alle vervoerskosten nog terugbetaald, maar toen moest slechts een beperkte groep zich verplaatsen. Nu betreft het alle masterstudenten en lopen de kosten enorm hoog op. Ter compensatie hebben we gevraagd om onze studenten een attest te bezorgen waarmee ze een tweede campuskaart kunnen kopen."

Zal Apolloon de heersende klachten alsnog bundelen om voor te leggen aan de faculteitsraad? "Het academiejaar is nu zes weken bezig, en er zijn relatief weinig klachten binnengekomen. Zolang er niemand mailt naar de onderwijsverantwoordelijken, de programmadirecteur of de decaan, kunnen de problemen ook niet gesignaleerd worden."

"Voor alle verplaatsingskosten moet ik zelf opdraaien"

STUDENTE EEFJE

Uw krant wordt groen

Volgende week publiceren we Veto alleen online. Dat doen we in het kader van de Klimaatweek, die zal doorgaan in Leuven. De drukkosten die we uitsparen, zullen we schenken aan een groen doel.

INTERVIEW EREDOCTOR MARGARET BATH (KELLOGG'S)

“Het zou niet juist zijn om deze titel te weigeren”

Margaret Bath van het voedingsconcern Kellogg Company kreeg vorige week een eredoctoraat. Haar bedrijf doet samen met de KU Leuven onderzoek naar granen. Erg voordelig voor Kellogg's. “Maar het is ook in het belang van de universiteit en van de maatschappij.”

JENS CARDINAELS

De Amerikaanse Margaret Bath is de *senior vice president research, quality and technology* van de Kellogg Company. Van een Choco Popsontbijt 's morgens, een Special K Cookie 's middags tot een portie Pringleschips 's avonds: aan Baths bedrijf ontsnap je niet. De multinational voert samen met de KU Leuven onderzoek naar granen. Daarom kreeg Bath vorige week een eredoctoraat van de faculteit Bio-ingenieurswetenschappen.

noeg proteïne en zetmeel bevat. Dat is belangrijk voor de gezondheid.»

Gemanipuleerd

Kunt u een voorbeeld geven van een wetenschappelijk inzicht dat er gekomen is door de samenwerking met de KU Leuven?

Bath: «Kellogg's en andere graanbedrijven maken vaak gebruik van zachte, witte tarwe. Dat graan is erg vatbaar voor ziektes. Tarwe is een van de laatste granen die nog niet in genetisch gemanipuleerde

vaker voor maïs of soja, terwijl wij tarwe nodig hebben. Het onderzoek van de KU Leuven en van Kellogg's maakt tarwe aantrekkelijker voor boeren.»

«Samenwerking tussen de industrie, de overheid en de universiteiten is belangrijk. Terwijl de universiteiten betere soorten tarwe ontwikkelen, kunnen regeringen beslissingen nemen om boeren aan te moedigen om meer tarwe te telen. De industrie verbindt beide spelers.»

Wie beslist er in jullie samenwerkingsverband waarnaar er onderzoek wordt verricht?

Bath: «Dat moet ik even aan Jan vragen (*Jan Delcour, professor aan de KU Leuven die betrokken is bij het onderzoek, red.*).»

Jan Delcour: «Elke partij draagt haar ideeën aan. Daardoor leren we van elkaar. We werken samen en nemen samen beslissingen.»

Is de samenwerking met de KU Leuven alleen in het voordeel van uw bedrijf of brengt ze ook de maatschappij iets bij?

Bath: «Het brengt de maatschappij absoluut iets bij. Er zijn veel chronische ziekten die veroorzaakt worden door slechte voeding. Wereldwijd is een miljard mensen ondervoed. Anderhalf miljard leidt aan overgewicht. Mensen kunnen aan overgewicht lijden, maar toch ondervoed zijn. Dat komt doordat ze door slechte eetgewoonten niet voldoende voedingsstoffen binnenkrijgen. Via ons onderzoek bekijken we hoe we meer voedingswaarde kunnen creëren en hoe we geen voedingswaarde laten verloren gaan tijdens de verwerking van gewassen.»

Kan Kellogg's niet zonder universiteiten zorgen voor innovatie?

Bath: «Als we dat echt zouden willen wel. Kellogg's heeft veel slimme mensen in huis. Maar niet alle slimme mensen zitten bij Kellogg's. Sa-

Catherine Hechter

“Wat is de meerwaarde van een uitvinding als ze niet gecommmercialiseerd wordt voor de maatschappij?”

Wat doen de Kellogg Company en de KU Leuven samen?

Margaret Bath: «De nadruk ligt op onderzoek naar de weg die het graan aflegt tussen het moment waarop het gezaaid wordt en het moment waarop het op het bord van de consument belandt. We willen ervoor zorgen dat boeren het juiste graan oogsten: graan dat ge-

vorm worden aangekocht door consumenten. De opbrengst per hectare ligt veel lager dan bij bijvoorbeeld maïs en soja. Zeker in de Verenigde Staten, waar maïs en soja genetisch gemanipuleerd zijn (*de VS zijn toleranter voor genetisch gemanipuleerde gewassen dan in Europa, waar ze gevoelig liggen, red.*). Daardoor kiezen boeren er

menwerking met andere partners leidt tot het beste resultaat.»

Is het noodzakelijk dat bedrijven openbare universiteiten financieren?

Bath: «In de globaliserende wereld zijn er complexe uitdagingen en die moeten worden opgelost door samenwerking. Actie door één partij leidt niet tot het beste resultaat.»

«Enkele jaren geleden moest de Deense regering zijn pas geïntrodu-

ceerde vettaks afschaffen. Ze had die eenzijdig ingevoerd om mensen gezonder te laten leven, maar de maatregel miste zijn doel, doordat mensen hun voedsel in buurland Duitsland gingen kopen.»

Kan onderzoek dat gefinancierd wordt door bedrijven de vrijheid van de universiteit in gevaar brengen?

Bath: «Ik denk van niet. Het is voor mij heel belangrijk dat ideeën

“Onderzoek betaald door bedrijven is geen probleem”

Jaarlijks krijgt de KU Leuven voor haar onderzoek zes miljoen euro van de industrie. Dat is geen probleem vindt de universiteit. “Integendeel, financiering door bedrijven is wenselijk.”

JENS CARDINAELS

Niet alleen de Kellogg Company financiert mee het onderzoek van de KU Leuven. Ook andere bedrijven geven geld aan de universiteiten om aan wetenschappelijk onderzoek te doen. Volgens Koenraad Debackere, die zich als algemeen beheerder bezighoudt met de financiën van de KU Leuven, geven bedrijven en soms ook individuen

jaarlijks zo'n zes miljoen euro aan de universiteit. Is zulke financiering noodzakelijk?

Ja, klinkt het aan de universiteit. “Het is niet alleen noodzakelijk, maar ook wenselijk,” zegt Debackere. “Onderzoekers kunnen door samenwerking bijvoorbeeld toegang krijgen tot de allernieuwste machines of andere onderzoeksinfrastructuur.”

Ook KU Leuven-rector Rik Torfs vindt geld van de industrie essen-

tieel voor wetenschappelijk onderzoek. “De overheid financiert maar matig. Bovendien zou het ook niet wenselijk zijn dat de overheid de enige financier is. Ik verkies gediversifieerde financiering.”

Borstkanker

Als universiteiten afhankelijk zijn van geld van bedrijven, dreigen ze dan niet beknot te worden in hun wetenschappelijke vrijheid? Debackere denkt van niet. “Er is geen sturing bij schenkingen. Onderzoekers kunnen volledig vrij onderzoek voeren. Er wordt in de meeste gevallen wel een domein afgebakend door de schenker: geld dat bedoeld is voor

“De overheid financiert maar matig”

KU LEUVEN-RECTOR RIK TORFS

onderzoek naar borstkanker kan bijvoorbeeld niet worden gebruikt voor onderzoek naar alzheimer.”

Het gevaar op beknotting is er altijd, zegt Torfs. “Maar alle partijen hebben er belang bij dat er geen be-

knotting is. Als iets wordt gemanipuleerd, komt dat na een tijd toch uit.”

Kosten

“Het bedrijf vergaart geen rechten op eventuele uitvindingen,” benadrukt Debackere. “Als het onderzoek volledig vrij is gevoerd door de universiteit, dan heeft die alle rechten. Als er een opdracht is van een bedrijf en het bedrijf betaalt de kosten volledig, dan gaan de rechten naar het bedrijf. Daartussen ligt er een schaal, op basis waarvan er beslist kan worden om de rechten te delen of af te bakenen tussen beide partijen. Het wordt geval per geval bekeken.”

Onderwijs

DUBBELINTERVIEW LOKO VS STUDENTENRAAD KU LEUVEN

“Momenteel komen we nog goed overeen”

gezaaid, gevoed en gekweekt worden. Ik zou erg bezorgd zijn als ik merk dat ik een omgeving waarin dat mogelijk is, schaad.»

«Anderzijds is het in het belang van de universiteiten dat hun onderzoek gecommmercialiseerd wordt. Want wat is de meerwaarde van een uitvinding als ze niet gecommmercialiseerd wordt voor de maatschappij?»

Patenten

Kunnen concurrerende voedingsconcerns, zoals Nestlé, PepsiCo of Mondelēz, ook gebruik maken van de kennis die jullie vergaren met de KU Leuven?

Bath: «Ja. Soms zijn er patenten, waardoor Kellogg's het recht heeft om de kennis gedurende maximaal twintig jaar exclusief te gebruiken. Maar daarna is ze voor iedereen beschikbaar.»

Het magazine Knack vroeg zich af of deze erkenning een cadeau is voor het geld dat jullie de KU Leuven geven.

Bath: «Ik kan begrijpen dat men-

“Samenwerking leidt tot het beste resultaat”

sen het zo bekijken. Maar als ze zouden kijken naar wat wij doen, zouden ze begrijpen welke meerwaarde wij proberen te bieden. *I don't know how to solve for people feeling this way.* Ik veronderstel dat ik de titel kon weigeren, maar deze erkenning is erg motiverend. Ook voor de mensen van mijn departement bij Kellogg's. Ze zijn trots, dus het zou niet juist zijn om deze titel te weigeren.»

«Als de universiteit de rechten heeft op een uitvinding, kan ze nog altijd met bedrijven praten om de uitvinding te commercialiseren. Maar dat gebeurt pas in een tweede fase, nadat het onderzoeksproject voldoende gevorderd is. Hoe dan ook: de universiteit heeft altijd het recht om op basis van eerder verworven kennis verder onderzoek te voeren,» zegt Debackere.

«Als Europa haar rol wil blijven spelen in de globale kenniseconomie, dan kan dat alleen maar als de krachten tussen bedrijven en universiteiten worden gebundeld.»

Sinds het begin van dit academiejaar zijn er twee studentenraden actief in Leuven: Studentenraad KU Leuven en LOKO. Tijd voor een gesprek met hun voorzitters.

FRANK PIETERMAAT

Tot vorig jaar werden de belangen van KU Leuven-studenten behartigd door LOKO. LOKO zorgde zowel voor studentenvertegenwoordiging op het vlak van onderwijs als op het vlak van sociale materie (huisvesting, Alma...). Nu houdt LOKO zich enkel bezig met sociale materie. De nieuwe Studentenraad KU Leuven vertegenwoordigt de studenten op het vlak van onderwijs.

Waarom was de splitsing noodzakelijk?

Claudia Löwik (Studentenraad): «We hadden een overkoepelende organisatie nodig want door de integratie zouden alle academische opleidingen aan de KU Leuven toegevoegd worden (*tot vorig academiejaar zaten opleidingen zoals industrieel ingenieur en toegepaste taalkunde nog bij de hogescholen, red.*)»

Rien Hoeyberghs (LOKO): «Oorspronkelijk zouden wij over de onderwijszaken van de integrerende opleidingen beslissingen nemen. Maar om opleidingen die buiten Leuven doorgaan het gevoel te geven dat ze een stem hadden, was het nodig om een organisatie te creëren waarin zij ook vertegenwoordigers hadden. Zo zou het niet enkel LOKO zijn dat alles zou opleggen en beslissen.»

Is de splitsing in LOKO en de Studentenraad duidelijk voor studenten?

Löwik: «We hebben nog tijd nodig om het verschil duidelijk te maken aan iedereen. Maar het wordt wel steeds duidelijker, omdat de profilering beter wordt. LOKO heeft momenteel veel meer naamsbekendheid.»

Dat is misschien logisch omdat LOKO zich alleen bezighoudt met de Leuvense campus, terwijl de studentenraad opleidingen uit heel Vlaanderen vertegenwoordigt?

Hoeyberghs: «De gewone modale student moet niet meteen tot op het hoogste niveau gaan. Die kan beter in contact staan met zijn POC (*Permanente Onderwijscommissie, die de kwaliteit van een opleiding garandeert, red.*) of zijn kring. Die relaties zijn belangrijker.»

Löwik: «Klopt. De studenten die hier in Leuven, krijgen veel meer te maken met activiteiten zoals de 24 urenloop of LOKOmotion (*een fuif die elk jaar georganiseerd wordt door LOKO, red.*)»

Bekender, maar daarom ook belangrijker?

Hoeyberghs: «Het ligt eraan op welk vlak. Een student komt naar

hier om te studeren. Dat is onderwijs en dat ligt dus bij de Studentenraad. Maar de student komt ook naar hier om in de Alma te eten, boeken te kopen, activiteiten mee te doen, vertegenwoordigd te worden op een aantal sociale vlakken en daarvoor is LOKO er. Ik denk niet dat de ene belangrijker is dan de andere.»

Uitproberen

Sommige sociale materie zit wel bij beiden. Diversiteit in het onderwijs bijvoorbeeld.

Löwik: «Het is nu nog lastig, maar dat geldt evenzeer voor ons. De deelstuvoraden (*een deelstuvorad regelt de studentenvoorzieningen zoals huisvesting, Alma, red.*) worden nog per campus geregeld en niet door de KU Leuven. Daarom is het heel lastig om te zien wat KU Leuven-breed is of campusgebonden. Daarom moeten we het voor elke case apart bekijken.»

Hoeyberghs: «Veel van de sociale elementen zijn in een ideale wereld over heel Vlaanderen geïmplementeerd, maar op dit moment zijn de meeste dingen enkel in Leuven uitgebouwd.»

Löwik: «Leuven is in dat geval ook meer een platform waar veel dingen uitgeprobeerd worden omdat het daarvoor een handige plaats is. Als die zaken goed werken, is het onze taak om ze ook op andere campussen te onder de aandacht te brengen.»

Bestaat het gevaar dat jullie in elkaars vaarwater terechtkomen?

Hoeyberghs: «Ik denk dat dat nogal goed meevalt. Ik denk niet dat we al

over zaken hebben moeten bekvechten. Ik denk dat door de splitsing de taken ook lichter en draaglijker geworden zijn. Momenteel komen we nog goed overeen. Ik hoop dat dat zo zal blijven.»

Staat de Studentenraad boven LOKO of LOKO boven de Studentenraad?

Löwik: «Als je de aantallen van studenten bekijkt, staat de Studentenraad boven LOKO. De Studentenraad is een overkoepelende raad, maar als je het zo zou bekijken, zouden we alle campusraden overkoepelen. Dat is niet waar. Het is gewoon een andere werking. Elke campus heeft zijn eigen campusraad en wij doen het overkoepelende KU Leuven-brede werk. Ik denk niet dat je echt mag zeggen dat de ene boven de andere staat.»

Hoeyberghs: «In de hiërarchie staat de Studentenraad qua geografie boven ons, maar daarom zijn zij nog niet belangrijker. Er zijn organisaties die ergens boven staan, maar

campussen mee naar dat ene orgaan gaan. Ik denk dat dat praktisch niet haalbaar is en dat dat het verkeerde beeld zal geven dat KU Leuven enkel Leuven is.»

Hoeyberghs: «Ik denk dat we nu een aantal jaren gaan afwachten hoe het werkt met de Studentenraad. We moeten bekijken of de externe campussen ook echt de kans grijpen om te participeren. Als ze die kans grijpen, is het een succesverhaal. Grijpen ze die niet, dan denk ik dat we op een bepaald moment ons wel kunnen afvragen wat de meerwaarde van de Studentenraad is als er toch niemand komt opdagen.»

Löwik: «Je moet het een paar jaren geven. Je kan niet nu al zeggen hoe het zal lopen. De ideale situatie is dat het supergoed loopt en dat alle campussen even sterk participeren. Wij zullen altijd naar hun mening luisteren, maar ze moeten ze wel komen leveren. Blijkt over een paar jaar dat dat niet zo is, moeten we denken aan andere oplossingen.»

“We zijn niet bezig met pessimistische scenario's”

RIEN HOEYBERGHS (LOKO)

daarom niet meer doen of meer te zeggen hebben. Een gemeente beslist ook veel terwijl een provincie veel minder te zeggen heeft.»

Bestaat de mogelijkheid dat er binnen een aantal jaren opnieuw naar één orgaan gegaan wordt?

Löwik: «Ik denk dat dat iets heel moeilijks zou zijn. Als we terug naar één orgaan willen gaan, moeten alle

Hoeyberghs: «Het is mooi om de hele structuur in theorie op papier uit te tekenen. Als in de praktijk blijkt dat die nieuwe structuur niets toevoegt, moet je eerlijk durven zijn, dat ook durven zeggen en dat ook terug veranderen. Maar dat is het pessimistische scenario, daar zijn we nu niet mee bezig.»

Catherine Hechter

Internationaal

INTERVIEW SALLY SHARIF OVER STUDENTENPROTESTEN IN IRAN

“Rohani is de stem van de hoop”

De International Students' Day (ISD) van 17 november nadert. Die is traditioneel gezien een betekenisvolle dag van protest, zeker in Iran. Dat beaamt Sally Sharif, hoewel ze tegelijk nuanceert. Ze studeerde en doceerde in Iran.

DARIUSH JAVID MILANI EN SARAH VAN BULCK

Wat mogen we verwachten van ISD in Iran?

Sally Sharif: «Eerst en vooral moet je in gedachten houden dat studenten in Iran zeer politiek zijn ingesteld. Als ik hier vraag aan studenten om kritisch te zijn over een onderwerp, worden ze altijd stil en ben ik plots een oproerkraaister die niet dankbaar is voor ons huidige systeem. Iraanse studenten kunnen het een of ander instituut altijd kritisch beschrijven. En zeker op dagen zoals de ISD uiten actieve studenten zich nog meer dan anders. Andere mensen, die niet noodzakelijk bezig zijn met de nationale politiek, zullen sneller de krant lezen en op zoek gaan naar nieuwe informatie en gebeurtenissen.»

Er is een nieuwe president die voor progressiviteit staat. Zal ISD dit jaar dan het tij keren?

Sharif: «Je moet opletten wanneer je praat over “het tij keren”. Ik vergelijk het ideologische systeem in Iran graag met het kapitalisme in de Verenigde Staten. Zou u zeggen dat het kapitalistisch systeem opeens omvergegooid kan worden omdat er binnen twee weken een studentendag wordt georganiseerd? Op dezelfde manier zal het Iraanse

systeem dat al bijna 24 jaar lang stand houdt niet zomaar opeens verdwijnen.»

Autoritair

Maar een en ander verandert wel in de Iraanse academische wereld?

Sharif: «Zeker! Hassan Rohani (sinds enkele maanden de nieuwe president, red.) is voor ons de stem van de hoop. Er wordt te radicaal over verandering gedacht, alsof er niets zit tussen stilstand en revolutie. Door de autoritaire staat van Iran zijn de meeste academische cirkels nu ook beïnvloed door en geïntegreerd in het rechtsdenkende systeem van de voorbije acht jaar. Studenten en academici hebben zich neer moeten leggen bij dat gedachtegoed. De voorbije jaren hebben in een sneltempo verworvenheden van de universiteiten ongedaan gemaakt.»

Zoals?

Sharif: «Humane wetenschappen werden ingeperkt, mondige professoren verdwenen, studenten werden geweerd van hun campus. Dus als u nu praat over verandering, moet u dat zien als eerst en vooral terugkeren naar de situatie die er was voor Mahmoud Ahmadinejad (de vorige president, red.). Pas als we die fundamentele funderingen terug hebben, kunnen we langzaam en geduldig structuren en systemen

Karolien Favoreel

aanbrengen met een meer democratische tint.»

Tot die tijd blijven er arrestaties gebeuren en verdwijnen activisten in de cel.

Sharif: «Verandering heeft tijd nodig. Het is ongezien dat een president oproept tot vertrouwen in studenten in plaats van ze te arresteren. Weet u wat het betekent dat er nu terug bijeenkomsten mogelijk zijn? Dat we kunnen vergaderen waarover we willen manifesteren. Toen ik zelf student was in Iran, bevonden we ons soms opeens naast elkaar op straat, schouder aan schouder, en liepen zo de hele campus af. Maar de kleine twee miljoen studenten die de straten aflopen hebben niet dezelfde visie. We moeten eerst visies ontwikkelen, dan pas kunnen we denken over demonstraties.»

“De voorbije jaren hebben in een sneltempo verworvenheden van de universiteiten ongedaan gemaakt”

“We kunnen terug vergaderen waarover we willen manifesteren”

Waarom er (geen) studentenprotesten zijn in Iran

Komt er met een nieuwe president in Iran ook opnieuw een vrijer academisch klimaat? President Hassan Rohani, aangetreden in augustus, hield een ogenschijnlijk progressieve speech aan de Universiteit van Teheran. Maar volgens mensenrechtenorganisaties gebeurden er tijdens datzelfde bezoek twee arrestaties.

SARAH VAN BULCK

Rohani sprak klare taal tijdens zijn speech op 14 oktober voor de studenten van de Universiteit van Teheran: "Obsessieve controle op studenten en professoren zal leiden tot een hypocriet klimaat en dat willen we niet." Die woorden leken de bevestiging te zijn van een reeks van hoopvolle veranderingen voor politiek actieve studenten. Zo zou het beruchte sterrenstelsel versoepeld worden. Dat systeem, actief gebruikt onder Ahmadinejad, houdt in dat dissidente studenten systematisch uitgesloten worden van hogere studies. Ook van de professoren die de voorbije jaren vroegtijdig op pensioen gestuurd

werden, kon een aantal opnieuw beginnen. En de - tijdelijke - vrijlating van Majid Tavakoli, tot slot, leek zowaar een internationaal charmeoffensief te zijn. De studentenleider Tavakoli werd in 2009 het symbool van de grootschalige protesten nadat hij opgepakt werd en veroordeeld tot achtehalf jaar cel.

Positieve signalen dus, maar kunnen mensenrechtenactivisten dan meteen hun biezen pakken? Alleen al tijdens het bezoek van Rohani werden er, volgens lokale berichtgeving, minstens twee arrestaties verricht.

"Er zijn veel ideeën, maar op de grond is nog niet veel veranderd," beaamt Gino

Schallenberg, professor arabistiek aan de KU Leuven. Volgens hem is het land weliswaar bezig aan een internationale inhaalbeweging, maar dat betekent geenszins dat er ook op nationaal vlak snel grote veranderingen merkbaar zullen worden. "We merken wel dat er een beweging van

“Iran relaxeert tegenover het Westen, maar intern blijft de spanning groot”

PROFESSOR GINO SCHALLENBERGH

relaxering tegenover het Westen plaatsvindt, maar dat is in eerste plaats om eco-

nomische redenen. Op nationaal vlak blijft de spanning met de Gids van de Revolutie (de theocratische regering, die het laatste woord over het beleid voert, red.) erg aanwezig."

Protesten

De blijvende repressie van de religieuze raad zou ook wel eens de grootste motivatie kunnen zijn voor de heropbloei van kleine verzetshaarden van studenten. In oktober, met de start van het nieuwe academiejaar, werd er immers opnieuw in verschillende steden geprotesteerd. "De groeperingen zijn relatief geïsoleerd en niet heel groot, maar desondanks zien we toch dat de studenten fundamentele kwesties aanraken," zegt Schallenberg. "Ze protesteren niet zomaar voor nieuwe klaslokalen. Ze stellen liberale eisen tegen de dictatuur en censuur, ze eisen een einde aan de repressie en ze zijn voor gemengd onderwijs.»

MEER AANDACHT VOOR DE INTEGRATIE VAN INTERNATIONALE STUDENTEN

Tweede Think Abroad Month gaat van start

Deze maand gaat voor de tweede maal de Think Abroad Month door. Allerlei activiteiten worden georganiseerd om de lokale en internationale studenten met elkaar in contact te brengen en om de lokale studenten warm te maken voor een buitenlandse ervaring.

INE DEPRez EN EVA SCHALBROECK

Voor de meer dan 7.000 internationale studenten in Leuven is het vaak moeilijk om contact te leggen met de lokale gemeenschap. "De internationale en de lokale studenten zijn twee aparte groepen waartussen weinig contact is" vertelt Sander Beelaert, van LOKO International, de organisator van de Think Abroad Month. "Nochtans is er vraag naar meer onderling contact: zo blijkt uit een Europese enquête dat 60 tot 70 procent van de Erasmusstudenten na hun uitwisseling in Leuven teleurgesteld is over het weinige contact met de lokale studenten."

Ervaring

Op de activiteiten van de Think Abroad Month zijn zowel lokale als internationale studenten welkom. Het doel is om enerzijds het contact tussen de twee gemeenschappen te vergroten, en anderzijds de lokale studenten warm maken voor een internationale ervaring.

"In november beslissen studenten om al dan niet in het buitenland te studeren in het volgende academiejaar," aldus Beelaert. "Tijdens Think Abroad willen we hen een waarheidsgetrouw beeld van een buitenlandse ervaring voorschotelen.

De studenten moeten zich ervan bewust zijn dat op Erasmus gaan zoveel meer inhoudt dan zes maanden feesten. De slogan dit jaar is dan ook "Studeren in het buitenland is meer dan een snoepreisje".

Leidraad

Sebastiaan Augustin, de voorzitter van de internationale studentenwerking van Letteren KOCO Internationaal juicht de bestaande initiatieven toe, maar blijft kritisch. "Nu met de Think Abroad Month is er veel aandacht en een grote concentratie van activiteiten. Maar ook op lange termijn moeten er voldoende activiteiten zijn."

"LOKO International werkt nu aan een eenduidig beleidsprogramma rond integratie. Zij doen dat met de beste bedoelingen, maar voor de studentenkringen en faculteiten is dat niet handig om een centrale leidraad opgelegd te krijgen. Het is misschien beter om van onderuit te werken en dat LOKO daar in mee gaat," zegt Augustin. De Think Abroad Month wordt op 6 november op gang getrapd met de International Fair in de Universiteitshallen. Internationale studenten stellen er hun land voor, terwijl de bezoekers kunnen proeven van traditionele gerechten met concerten en dansvoorstellingen op de achtergrond.

“Is integratie dan niet deel van een internationale ervaring?”

Studenten vinden het gebrek aan integratie van internationale studenten in de Leuvense studentenwereld problematisch. Er zijn diverse initiatieven van onder meer de faculteiten en studentenverenigingen om Leuvense studenten en buitenlandse studenten bijeen te brengen.

INE DEPRez EN EVA SCHALBROECK

Een studie in Leuven betekent voor veel buitenlandse studenten niet noodzakelijk dat ze met veel Vlaamse studenten in contact komen. Een spijtige zaak vinden velen, waardoor ze vaak enkel met andere internationale studenten optrekken.

De Spaanse student Mon vindt het jammer dat hij amper contact heeft met zijn Vlaamse kotgenoten.

Wat zijn de grootste struikelblokken voor buitenlandse studenten? Volgens Spanjaard Yaku de taal: "Omdat mijn Engels niet zo vlot is, trek ik voornamelijk op met internationale studenten."

Zoë uit de VS merkt op dat ze makkelijker aanvaard wordt omdat ze goed Nederlands kan.

Gereserveerd

De Leuvense student wordt ook als "gesloten" en "gereserveerd" bestempeld. "Vlamingen zijn afstandelijker en doen niet voldoende moeite om contact te leggen," vertellen twee Nederlandse studenten. "Verder gaan dan het eerste oppervlakkig contact is moeilijk," vult Zoë verder aan.

Dit gebrek aan contact is geen typisch Vlaams probleem. Volgens vele internatio-

“Wij proberen te vermijden dat studenten integratie als een gemiste kans beschouwen”

ANNELIES KINDT, COÖRDINATOR PECS-PROGRAMMA)

nale studenten hebben Leuvense studenten gewoon minder behoefte aan nieuwe contacten omdat ze al hun gevestigde vrienden-groep hebben. "Voor buitenstaanders is het moeilijk om daar tussen te komen, dus zoeken ze elkaar op in Pangaea. De activiteiten van LOKO helpen, maar soms zijn ze uitsluitend op internationale studenten gericht."

De internationale studenten klinken unaniem in hun oproep naar meer inter-

cultureel contact. "Elke mogelijkheid om contact te leggen, grijp ik ook aan," zegt de Nederlandse Sanne. "Mensen van hier leren kennen hoort toch ook bij het Erasmusprogramma?" vraagt Mon zich af.

Problemen

Over deze problematiek wordt op verschillende niveaus nagedacht binnen de Leuvense universitaire gemeenschap. Volgens Annelies Kindt, coördinator van het PECS-programma, een *study abroad program* van de faculteit Letteren, vormt het verschil in mentaliteit een belangrijk aspect van het probleem. "Amerikaanse studenten komen naar hier omdat ze zo veel mogelijk van Europa willen zien, niet specifiek voor Leuven of België."

"Veel studenten denken ook te weinig na over wat ze willen bereiken met een buitenlandse studie en worden te weinig voorbereid door de universiteit. Buitenlandse studenten vergeten contact te leggen met Belgische studenten en dat besef komt vaak te laat. Wij willen vermijden dat ze integratie als een gemiste kans beschouwen."

Initiatieven

Die integratie is voor Kindt dan ook een belangrijk werkpunt. "Wij organiseren verschillende activiteiten, zoals discussieavonden en culturele uitstappen. Ook wordt er gewerkt aan een vak rond interculturele communicatie. Op centraal universitair

niveau werken wij ook mee aan het IRES-project, dat interculturele competenties bij Erasmusstudenten meet."

Vanuit de faculteit is er ook een goede samenwerking met de studentenverenigingen, zoals KOCO International, de overkoepelende internationale studentenvereniging van de faculteit Letteren. Voorzitter Sebastiaan Augustin: "Wij proberen de integratie te stimuleren met activiteiten zoals een filmavond en een comedyavond."

Volgens Augustin scoort de KU Leuven ook goed op vlak van omkadering van internationale studenten. "Weinig universiteiten doen zo veel moeite voor onthaal, administratie en omkadering. Letteren doet het goed qua Internationalisering. Ons doel is nu om de bestaande integratie-initiatieven met elkaar te verbinden en zichtbaarder te maken."

Programma deze week

- International Fair (6/11, 14u, Hallen)
- Lezing KIB (4/11, 19u, De Valk)
- International Week SET
- Ekonomika Brewery Visit (7/11, 14u30)
- VRG Night at the Museum

Volgende week kan u bij onze collega's van *The Voice* terecht voor verslaggeving over de *Think Abroad Month*.

Sociaal

KAFFEE DETINEE CINÉ

Detentiehuis of gesloten gevangenis?

Hoe moeten gevangenen behandeld worden? Die vraag stond centraal in Kaffée Detinee, een evenement waar het gevangenis- en het gewone leven elkaar kruisen.

CAROLINE VAN RHEE

Kaffée Detinee is altijd al een unieke sfeerschepper geweest. Het evenement, dat af wil van het oubollige beeld van gevangenis, toont films over het gevangeniswezen in een echte gevangenis. Via het bijgebouw van de directeur zetten we onze eerste stappen in Leuven-Hulp. We worden verwelkomd en naar een zaaltje geleid. Er staan stoelen, fleecedekentjes liggen uitgesteld en er is een groot projectorscherm opgesteld. Er worden deze avond twee documentaires getoond, gevolgd door een infosessie en een panelgesprek.

We starten de avond met *Free to Play*, een documentaire die werd gemaakt in de gevangenis van Omne, een stadje in Denemarken. Het is geen stereotype gesloten gevangenis, maar een open instelling. Gedetineerden blijven hier tijdens de laatste maanden van hun detentie, waar ze worden klaargestoomd om terug te keren in de maatschappij. Dat wil niet zeggen dat de gedetineerden overal vrij mogen rondlopen: ze leven op een groot terrein met afgebakende grenzen. Er is nauwelijks bewaking, maar het is aan hen om de grens niet te overschrijden. Volgens de sportcoördinator van dat complex werkt het zeer goed: "Er zijn amper mensen die een poging doen om te ontsnappen."

Sport is een belangrijk element voor de Deense gedetineerden. In de eerste tien minuten krijgen we een lange scène te zien, inclusief close-ups, van zwetende mannen die fietsen op een hometrainer. Tegelijk komen een paar gedetineerden aan het woord die, eventueel anoniem, hun verhaal willen doen. Sport doet hen dingen vergeten, zeggen ze, het werkt afleidend en op deze manier kunnen ze zich bezighouden en hun conditie terug opbouwen.

Nieuwe kansen

De meeste gedetineerden uit de film zijn opgesloten voor drugsgebruik en geven toe dat hun leven vanaf tienerleeftijd op het verkeerde spoor is beland. Ze zijn er van overtuigd om een nieuw en beter leven te starten wanneer ze terug de maatschappij in stappen. In een open gevangenis zitten, is volgens hen in elk geval beter dan een gesloten gevangenis. Een anonieme gedetineerde getuigt: "Voor ik hier zat, zat ik in een gesloten gevangenis. Ik was daar heel ongelukkig. Hier is meer interactie met

mensen en kan je jezelf meer bezighouden. Je voelt jezelf niet opgesloten."

Na *Free to play* wordt er een tweede filmpje van vijftien minuten getoond. Het gaat om een project van de Stichting voor morele bijstand voor gevangenen, in samenwerking met museum M. Gedetineerden vervaardigen hier graffiti kunst en die werken worden daarna ook tentoongesteld. In de korte compilatie van beelden wordt ons getoond hoe ze te werk zijn gegaan.

Detentiehuisen

Na de documentaires blijven we in dezelfde context tijdens het panelgesprek, namelijk open gevangenis en detentiehuisen. Er wordt aangekaart dat de gevangenis

overvol zitten en hoeveel het kost om nieuwe gevangenis te bouwen.

Professor Ronald de Meyer brengt een korte inleiding over een alternatief project dat hij samen heeft opgezet met zijn studenten. Samen ontwikkelden ze een project rond detentiehuisen, dat een oplossing zou vormen voor de overvolle gevangenis. Elk detentiehuis zou tevens een speciale therapieruimte bezitten.

Gedetineerden zouden hier verblijven tijdens de laatste jaren van hun straftijd. De Meyer toont de plannen van het project, inclusief het prijskaartje. Een prijskaartje dat toch wel vragen oproept onder het publiek. Is dit goedkoper dan een gewone gevangenis? Het blijkt van niet: de kosten zitten voornamelijk in de beveiligingssystemen.

Na de inleiding over het project start het panel met onder andere De Meyer en Hans Claus. Het project lokt meteen heel wat vragen uit in het publiek. Een vraag die meerdere keren terugkwam was: "Welke groep gedetineerden ga je in zo'n huis laten wo-

nen? Een gemengde groep van moordenaars en bankovervallers of ex-drugsgebruikers?"

Het panel werd gekleurd met verschillende meningen en commentaren. Er werd afgesloten met een opmerking van een Nederlandse man, die zelf

Verschillende meningen en commentaren

met een alternatief op de proppen kwam, een idee dat niet veel steun vond, maar wel voor een grappige stemming zorgde: "Waarom zet je die gedetineerden gewoon niet op een onbewoond eiland? En laat ze er dan zelf een muur eromheen bouwen, dan moet je je daar al niet meer mee bezighouden!" Het toont dat het gevangeniswezen ook vandaag nog de nodige discussie oproept.

Caroline Van Rhee

SOCIAAL

Persvers

Acco

Dinsdag werd het 200.000ste Acco-aandeel uitgereikt aan Morag Anjuli Courtney Gordons, een studente criminologie. De KU Leuven-rector Rik Torfs, de Leuvense burgemeester Louis Tobback (sp.a), de vicerector Studentenbeleid Rik Gosselink en de decaan van de Rechtenfaculteit, Bernard Tilleman, waren aanwezig om de gelukkige in de bloemetjes te zetten. De studente ontving naast een glaasje bubbels ook een Accoboekenbon.

Klimaatneutraal

De stad Leuven staat op de shortlist voor de prijs van duurzaamste gemeente 2013, uitgereikt door Cofely Services, voor het project rond Leuven Klimaatneutraal 2030. Alain Hubert, poolreiziger en juryvoorzitter, loofde de ambitie van het Leuvense stadsbestuur om de stad tegen 2030 klimaatneutraal te krijgen. De winnaar wordt bekend gemaakt op 10 december. Leuven maakt kans op 5.000 euro om toekomstige klimaatprojecten te financieren.

Colora

Het Colorafestival, een samenwerking tussen het Massereelfonds en Oxfam Wereldwinkel, gaat dit najaar van start. De caféconcerten vol wereldmuziek vinden plaats in Dilbeek en Leuven. Op 15 december speelt de Belgische band Jaune Toujours in Café Entrepot, en op 29 november speelt het Den Hoed Quartet, dat zijn muziek omschrijft als punkjazz, in café De Reynaert. (kd)

Sociaal

INTERVIEW YASMINE KHERBACHE (SP.A)

“Een stad bestuur je niet voor de camera’s, maar op het terrein”

Voorzitter en fractieleidster in de gemeenteraad voor de Antwerpse sp.a en kabinetschef van premier Elio Di Rupo: het is moeilijk te combineren, geeft Yasmine Kherbache (sp.a) toe. “Maar mijn band met premier Elio Di Rupo is geen nadeel.”

SAM RIJNDERS EN ANTON GOEGBEUR

We ontmoeten Yasmine Kherbache laat op de avond in een Italiaanse *trattoria*. Nochtans zijn socialisten er niet welkom, zal de uitbater later verkondigen, ook al is hij zelf socialist en is Di Rupo naar eigen zeggen een goede vriend. “Het socialisme is een ambtenarij geworden. Je moet eerst gaan werken en niet van één of ander studie bureau komen om dan minister te worden. Dat klopt niet,” fulmineert de uitbater.

De toppolitica van Algerijnse afkomst heeft dan al een vermoeiende avond achter de rug. Voor een handjevol Jongsocialisten sprak ze tijdens een rondetafelgesprek over diversiteit in de stad, met bijna alleen maar blanke mannen rond de tafel. Ze hamert er op het belang van onderwijs. “Ons onderwijssysteem is misschien goed voor sterke groepen, maar laat kinderen uit kwetsbare, vaak allochtone, gezinnen in de steek. Het is geen motor meer voor sociale mobiliteit, maar bevestigt de achterstelling van die kinderen.”

Burgemeesterbesognes

Bij het grote publiek kwam u op de radar toen u in de Antwerpse politiek dook. Moeten we Antwerpen zien als het laboratorium van de N-VA en haar mogelijke coalitie-.....

“Demoniseren is hoe de N-VA aan politiek doet”

partners? Een laboratorium voor een rechtser en harder beleid?

Kherbache: «Dat is de perceptie, maar na één jaar heeft de meerderheid alleen nog maar haar meerjarenbegroting gerealiseerd. Iets wat alle 308 gemeenten in Vlaanderen op het einde van dit jaar moeten voorleggen. Erg mager dus. Toch hangt er een aura van bestuurskracht, maar dat is vooral communicatiekracht. Antwerpen

sing, die we soms zelf aanreiken. Ik ben geen confrontatiepoliticus. In een samenleving die volop in verandering is, moet je naar consensus zoeken.»

Loftsocialisme

“Ik ben geen confrontatiepoliticus; het zou zo een citaat van onze premier kunnen zijn. In de ogen van de N-VA is hij de baarljikke duivel. Is die nauwe band met de premier geen handicap in Vlaanderen?

Kherbache: «Dat is hun manier van aan politiek doen hé. Demoniseren. Niet alle Vlamingen denken zo: hij (*Elio Di Rupo, red.*) scoort goed in de polls en krijgt het vertrouwen van zestig procent

van de bevolking, wat zo goed als ongezien is voor een premier.»

“Ik ben geen confrontatiepoliticus”

Voor uw eigen partij zijn dit donkere dagen. In de Antwerpse gemeenteraad zit er een stevige fractie van PVDA en Groen aan uw linkerzijde. De sp.a zou de volkshuizen hebben

ingeruild voor de lofts en het contact met haar traditionele achterban hebben verloren, zo klinkt het.

Kherbache: «We moeten tonen dat we met de federale regering ons land uit het slop hebben gehaald. Onze basis bestaat nog steeds in grote mate uit klassieke arbeiders, maar dat neemt niet weg dat we die willen verbreden. In Antwerpen heeft de sp.a in vijftien jaar niet meer zo hoog gescoord, ondanks de N-VA-tsunami. We kunnen dus een brede groep aanspreken met een sociaaldemocratisch verhaal.»

Het volledige interview met Yasmine Kherbache vindt u terug op onze website.

Simon Leclercq

Sociaal

RECHTENFACULTEIT WIL VOORTREKKERSROL SPELEN IN DEBAT

Campus rechten GAS-vrij verklaard

Een petitie tegen de GAS-boetes kende veel weerklank onder de rechtenstudenten. De decaan en de preses van de rechtenfaculteit bekijken of verdere stappen mogelijk zijn.

KAREL PEETERS

Een petitie tegen de omstreden GAS-boetes, die werd afgenomen onder de rechtenstudenten, is bijna duizend maal ondertekend. Het initiatief ging uit van COMAC, communistische studentenvereniging gelieerd aan de PVDA. De rechtenfaculteit was de eerste faculteit waar de petitie werd afgenomen. Andere faculteiten zullen later dit jaar volgen. Het doel is de hele universiteit te bereiken en zo een breed draagvlak te creëren wanneer Comac naar het stadsbestuur zou stappen.

Op een overhandigingsceremonie ontving de preses van VRG het certificaat van een GAS-vrije faculteit uit handen van Line De Witte, voorzitter van Comac Leuven. Ze hebben verschillende keren de aula's afgeschuimd om genoeg handtekeningen te ontvangen en zijn tevreden met het resultaat. "We wilden niet starten bij

"GAS-boetes zijn niet alleen een plaag voor de student, maar voor de hele samenleving"

GERT-JAN SRUYE, PRESES VAN VRG

de rechtenfaculteit gezien we er niet veel leden hebben, maar het bleek al snel een succes. De rechtenstudenten hebben veel

kennis van zaken en bleken zeer geïnteresseerd."

De Witte is dan ook verheugd dat de rechtenstudenten hun stem laten horen: "Het is vooral een zeer krachtig signaal als rechtenstudenten een petitie tekenen tegen een wetgevingsmaatregel omdat zij er ook echt mee bezig zijn".

Eerder organiseerde Comac samen met PVDA al een hulplijn tegen GAS-boetes waar mensen naartoe kunnen bellen als ze er een in ontvangst krijgen, mede bemand door rechtenstudenten.

Comac vindt dat de gehele GAS-wet moet worden afgeschaft. De Witte: "Een negatieve maatregel is voor ons niet aan de orde, het is belangrijker aan tafel te zitten met verschillende actoren en zo een oplossing te vinden voor de problemen zoals kleine criminaliteit die nu nog worden bestraft met GAS-boetes."

Comac bestempelt het als "symptoombestrijding" en ziet liever een aanpak gericht op de problemen waar jongeren mee worstelen. Toch was het hele evenement aan de PDS-aula op woensdagavond vooral rood gekleurd en ondanks een aantal optredens bleef de opkomst onder de rechtenstudenten eerder laag.

Plaag voor de student

VRG-preses Gert-Jan Struye spreekt wel duidelijke taal: "GAS-boetes zijn niet alleen een plaag voor de studenten, maar voor de hele samenleving. Ik steun dan ook elk initiatief tegen GAS-boetes."

Dat de petitie georganiseerd is door een communistische studentenvereniging maakt voor hem weinig uit: "Volgens mij is de objectief denkende rechtenstudent tegen GAS-boetes, ook al komt het initiatief van een extreemlinkse vereniging. De boetes missen vooral objectiviteit aangezien een ambtenaar zelf kan beslissen of hij een boete geeft of niet. Ik vind het zeer spijtig dat dat zomaar kan."

Excessen

De decaan van de rechtenfaculteit, Bernard Tilleman, vindt het vanzelfsprekend dat de rechtenfaculteit een belangrijke rol heeft te vervullen in het GAS-debat. Hij is scherp voor de huidige invulling van de GAS-wet: "Door het overmatig gebruik van GAS-boetes verliest het instrument zijn efficiëntie. Bovendien is het zo dat sommige GAS-boetes

meer een reflectie zijn van de maatschappelijke intolerantie dan een noodzaak."

Ook stelt hij vragen bij de wettigheid ervan: "Bepaalde GAS-boetes die uitgedacht zijn op lokaal niveau zijn onwettig omdat zij ingaan tegen grondrechten, zoals bijvoorbeeld het verbod in Dendermonde om met meer dan 10 mensen op stap te gaan."

Tilleman stelt dan ook voor dat de rech-

"We moeten bekijken wat we als rechtsfaculteit gefundeerd kunnen ondernemen tegen de excessen van de GAS-boetes"

RECHTENDECAAN BERNARD TILLEMEN

tenfaculteit een rol speelt in het maatschappelijk debat: "We moeten samen met VRG bekijken wat we als rechtsfaculteit gefundeerd kunnen ondernemen tegen de excessen van de GAS-boetes en kijken wat een gepaste kader zou zijn voor de GAS-wet. We hebben hiervoor experts in huis zoals professor jeugdrecht en jeugdcriminologie Johan Put."

Nu verschillen de GAS-boetes tussen gemeenten wat leidt tot een zeer grote onvoorspelbaarheid van de regelgeving. "Bij juridische vraagstukken is het aan de rechtenfaculteit om deel te nemen aan het maatschappelijk debat," zegt de decaan, die geen zin heeft om roerloos aan de zijlijn te blijven staan.

Simon Englebert

GAS-boete voor LOKO

Studentenvertegenwoordigersorganisatie LOKO kreeg afgelopen week slecht nieuws te horen. Ze kregen namelijk een GAS-boete in de bus voor een achtergelaten wegwijzer van de International Party. LOKO-voorzitter Rien Hoeyberghs legt uit: "Er is een GAS-procedure tegen ons opgestart waarvan de uiteindelijke boete maximaal 250 euro kan bedragen. We kregen de mogelijkheid om ons

te verdedigen, en hebben dat dan ook gedaan."

LOKO had verschillende wegwijzers ophangen om pas gearriveerde internationale studenten de weg te wijzen naar Alma 2 waar de International Party eind september doorging.

Sander Beelaert van LOKO International legt uit: "Het doel van de wegwijzers was juist overlast vermijden, zodat de studenten de weg

vonden en geen kabaal gingen maken op straat. Vorig jaar waren er immers een aantal klachten van buurtbewoners. In de Vesaliusstraat hebben we een wegwijzer aan een verkeersbord gehangen, waar we geen vergunning voor hadden."

Hoeyberghs: "Een lid van de stadswacht heeft dit gezien. Een dergelijke wegwijzer hangen mag blijkbaar niet zomaar volgens het Leuvense politie-

reglement. We wisten niet dat een vergunning nodig was, en we hebben sowieso ter goeder trouw gehandeld. Dat hebben we ook geschreven in onze verdediging."

De definitieve afloop is dus nog niet bekend. Hoeyberghs vindt het vooral overdreven: "Ik denk dat de stadswacht op een nuttigere manier kan omgaan met haar nieuwe bevoegdheden." (kds)

Student Night

Je bent van harte welkom op 13 november, tussen 18:00 en 22:00 uur

Ruikt je kot niet altijd even fris?

Ontdek onze heerlijke geurkaarsen en geursticks!

Nieuwe look?

Ben je op zoek naar die hippe studentenlook? Wij geven gratis make-up advies en een gepaste make-over!

2 216716 210512

20% korting voor Vetolezers

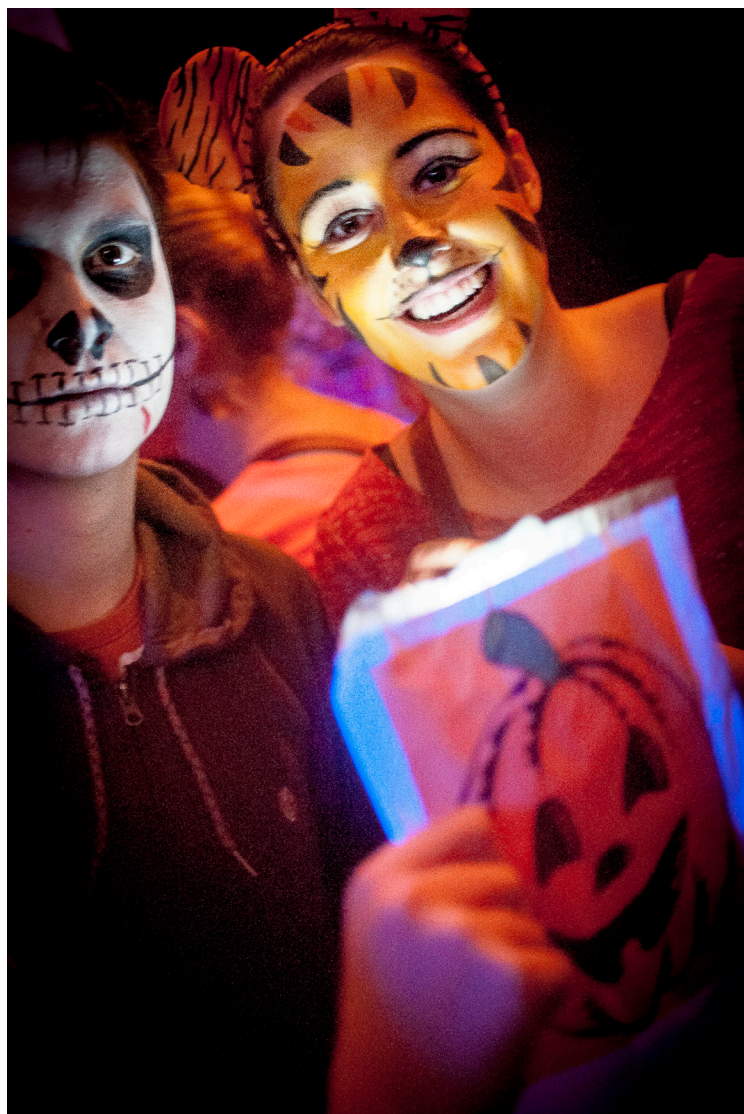
* Alleen geldig op 13-11-2013 vanaf 18:00 - 22:00 uur in Rituals Leuven. Geldig op het totale assortiment. Niet in combinatie met andere aanbiedingen. Niet geldig bij aankoop van een gift card. Geretourneerde producten worden vergoed tegen betaald bedrag.

ScherpGesteld

• • • • • FOTO'S: VINCENT PEETERS

Vroeger herdachten de mensen eind oktober, begin november de doden. "Allerheiligen", noemden ze die dag. Tegenwoordig vindt in die periode het commerciële feest Halloween plaats. Mensen kopen schmink en griezelige verkleedkleden en feesten. Vorige week was het weer zover. Onze fotograaf trok naar het halloweenfeestje in fakbar Letteren.

Student

beeld wanneer je de arena (bij het sportkot, red.) wilt reserveren. Daarna begin je doopmeesters te verzamelen, vergaderingen vast te leggen en een draaiboek op te stellen. In dat draaiboek staat het verloop van de hele doop. We sturen dat op naar de studenteninspecteur, die dat dan moet goedkeuren. Op het einde van de voorbereiding gebeuren de logistieke dingen: routes plannen, dingen naar de arena brengen, misschien wat hekken zetten... Rond 24 september begint het echte werk.»

Cuppens: «Wij zijn iets vroe-

.....

“Ik ben eigenlijk niet zo graag streng”

.....

ger begonnen, want onze doop valt drie weken vroeger. Zoals Brecht zegt: velden reserveren, een fijne groep gemotiveerde dopers zoeken, een thema zoeken en een dagverloop opstellen en laten goedkeuren... De doop hangt bij ons trouwens niet samen met het krijgen van een peter of meter.»

Wat is het belang van zo'n doop voor jullie kring?

Ulenaers: «Mocht ik als schachtenmeester zeggen dat er dit jaar geen doop zou komen, zou ik afgeknald worden. Bij ons hechten we heel veel waarde aan tradities. Samen met het eerstejaarsweekend en de ontgroening is de doop iets waar we niet aan onderuit kunnen komen. Presidiumleden moeten bij ons standaard ontgroend en gedoopt zijn. Als er ongedoopte mensen bij het presidium willen, krijgen zij een privédoop en een privé-ontgroening.»

Cuppens: «Bij ons is dopen ook een traditie, maar niet even belangrijk. Er zitten ook mensen in ons presidium die niet gedoopt zijn. We kunnen niemand dwingen natuurlijk.»

Wat is jullie favoriete onderdeel van een doop?

Cuppens: «Ik ben eigenlijk niet zo graag streng. Het plezantste vond ik dat ze de hele dag verkleed

.....

“Door glas kruipen is schandelijk”

.....

moesten rondlopen, dansjes doen, belachelijk moesten zingen...»

Ulenaers: «Ik ga de algemene treitering heel plezant vinden. Ik mag nog niet te veel verklappen, maar ze gaan heel veel sauskjes maken. (glimlacht)»

DAVID VS GOLIATH (3) DE DOOPMEESTER VAN MERKATOR EN INDUSTRIA

“Ze gaan heel veel sauskjes mogen maken dit jaar”

Twee leden van twee presidia worden tweewekelijks het vuur aan de schenen gelegd. Tegen de schenen schoppen mag, onder de gordel slaan wordt door de vingers geken. Deze week nemen schachtenmeesters Ann Cuppens (Merkator) en Brecht Ulenaers (Industria) het tegen elkaar op.

QUINTEN EVENS

Omschrijf elkaars kring eens.

Brecht Ulenaers: «Hm, dat had ik niet zien aankomen. Ik weet dat Merkator de kring van geografie is en dat het een kleinere kring is. Ik weet niet hoe zij met hun dopen omgaan.»

Ann Cuppens: «Jullie zijn een grote kring, gemotiveerd en enthousiast om dingen te doen. Hebben jullie bijvoorbeeld de Big Splash van Ekonomika niet gewonnen?»

Ulenaers: (bedrukt) «Nee, bijna. De scheidsrechter was van Pedal, het team waartegen we moesten spelen.»

Wat zijn de voor- en nadelen van een kleinere of grotere kring?

Cuppens: «Ik ken iedereen bij ons. Als eerstejaar kende ik al mensen uit de tweede master. Wij zijn heel hecht, wat ons heel gemotiveerd maakt om aan alle activiteiten mee te doen. Het is bijvoorbeeld niet zo

slecht jaar heeft, dan wordt zijn generatie slecht en gaat zijn presidium er waarschijnlijk ook onder lijden.»

Er is elk jaar commotie. Wat zijn de grootste risico's?

Cuppens: «Van wat ik gezien heb, is drinken het grootste gevaar denk ik. Wij durven daar echt geen risico's te nemen.»

Ulenaers: «Een ongeluk kan altijd gebeuren, maar tijdens het dopen lijkt mij dat onwaarschijnlijk. Iemand zou al moeten uitglijden en iets breken.»

«Ik vind persoonlijk dat we geluk hebben dat we in Leuven kunnen dopen. Van Antwerpen of Gent heb ik gehoord dat ze veel strenger zijn. Ons doopcharter is nog vrij mild en Nick de flik is ook een heel chille gast. Als er iets moet veranderen, gaat die heel rustig naar ons komen.»

.....

“Nick de flik is een heel chille gast”

.....

Cuppens: «Het moet ook fijn blijven, en dat is het geval.»

Hoe staan jullie tegenover de dopen van studentenclubs?

Cuppens: «Ik wist niet zo heel goed wat zij deden en wat ze wa-

ren, maar toen heb ik een paar dopen gezien op het Hogeschoolplein. Dat was echt... Die waren zich zat aan het drinken tot ze moesten overgeven en daarna moesten ze weer drinken. Daar wou je liefst zo ver mogelijk van wegblijven.»

Ulenaers: «Een tweetal weken geleden, rond de middag, zag ik een West-Vlaamse studentenclub achterin het HDR een doop doen. De gedoopten moesten heel veel drinken, wat al raar is want dat mag niet volgens het charter. Ik ben daar toen uit interesse naar toe gegaan. Ik begon te babbelen en ik zag naast mij dat er heel veel glas op de grond lag. Die schachten moesten daar op hun knieën door. Dat is schandelijk. Tijdens een doop mag je geen fysieke schade toebrengen aan een schacht. Toen ik vroeg of dat reglementair was, zeiden ze dat ze de reglementering van West-Vlaanderen hier toepasten. Ik heb onthouden dat ze het doopcharter van Leuven niet volgen.»

Moeten Leuvense studentenclubs het doopcharter volgen?

Cuppens: «Zeker, je zit in Leuven.»

Ulenaers: «Soms zien zij zich los van die reglementering en dat vind ik schandelijk.»

Hoe gaat een doop in zijn werk?

Ulenaers: «Er komt heel veel bij kijken. Eerst zorg je altijd dat je in orde bent bij de stad, bijvoor-

dat we voorverkoop moeten doen voor een cantus omdat er anders te veel volk zou komen.»

Ulenaers: «Mij lijkt het dat een grote kring meer mogelijkheden heeft. Een grote kring krijgt inkomsten van meer leden en kan sneller naar sponsoring toewerken. Dat heeft voordelen voor het materiaal dat de kring gaat gebruiken op haar doop.»

Risico's

Wat houdt jullie functie in?

Ulenaers: «Wij zijn schachtenmeesters. Wij hebben de verantwoordelijkheid over een doop. Doopmeesters dopen. Peters en meters kopen schachten en zijn mentor doorheen het jaar.»

Cuppens: «Wij spreken ook veel schachten aan en trekken ze mee naar activiteiten. Bij een kleine kring werkt dat heel goed. Het is natuurlijk wel een belangrijke functie, want de schachten en eerstejaars die we nu meenemen, gaan volgend jaar waarschijnlijk mee in het presidium.»

Ulenaers: «Opvolging is heel belangrijk; als een schachtenmeester een

STUDENTENDOPEN

Meredith Geldof

Simon Leclercq

ONZE VROUW LAAT ZICH DOPEN

“Domme schachten!”

Wanneer de bladeren hun bomen verliezen, verliest een groot deel van de eerstejaarsstudenten hun onschuld. Vorige week gebeurde dat bij 102 rechtenstudenten. Een impressie van een studentendoop.

PENELOPE BERGKAMP

“Op de knieën!” klinkt het, als we binnenkomen in een verduisterde kamer. Willekeurig trekken we elk twee fiches waar opdrachten op staan. Die moeten we binnen een week vervullen als voorbereiding op de doop. Het doopcomité heeft haar fantasie de vrije loop gelaten: met een bevroren kip rondlopen, heel België rondreizen, het Colosseum in suikerklontjes bouwen of de hele kaart van het HdR drinken, elke opdracht is een ware missie.

Stinkende schachten

Schachten behouden het recht te weigeren of zelfs te stoppen met de doop, zonder gevolgen. Tim Vertonghen, hoofd van het doopcomité VRG, kent de indianenverhalen die de ronde doen: “Ik begrijp dat er veel kritiek is op de doop als

buitenstaander. Men moet weten dat het een eigen keuze is, geen verplichting. Zich samen laten dopen zorgt voor een samenhangigheid waaruit vaak mooie vriendschappen ontstaan.”

Na een week lang geploeter, worden we onderverdeeld in groepen naargelang het aantal succesvol volbrachte opdrachten. Als we aan het HdR op de knieën zijn gezet, worden we bekogeld en doordrenkt met eten en drinken. Mensen steken voor ons speciaal de straat over.

Dat was slechts de opwarming. Elke doopgroep trekt op pad en de doop wordt alleen maar interessanter. Hoe kun je het best erwtensap uit een sok van een andere schacht zuigen, opdat hij deze daarna weer fatsoenlijk kan dragen? Terwijl wij ons in militaire kruipas door bladeren en plassen worstelen, vragen andere schachten zich af hoe je hondenbrokken

en kattenpaté wegwerkt met een “scheutje” sojasaus. Eén ding staat vast: we moeten gehoorzamen bij elke creatieve opdracht die de doopmeester ons geeft. Als beloning krijgen we de overheerlijke en voedzame schachtenpap; goed te eten maar ook ideaal om mee te douchen.

Officiëel

Als kers op de taart knielen alle schachten gezamenlijk in de stadsvijver, terwijl we het Valkenlied zingen. Onze schoenen worden ondertussen ook gedoopt. Voldaan lopen we dus blootsvoets naar huis. Ten slotte valt er een gevoel van euforie en broederschap over ons: “We did it!”

De kritiek van buitenstaanders staat vaak in contrast met de mening van deelnemers zelf. De doop wordt vaak gezien als een vernedering die aankomende studenten tot het uiterste brengt om zichzelf te bewijzen. Mensonterend en vernederend. Faust Rauziers, doopmeester bij Ekonomika, herkent die kritiek, maar weerlegt: “De doop is optioneel en niet verplicht om tot een kring te horen. Voor zowel schachten als doopmeesters is het eigenlijk een leuke activiteit waarbij je iedereen beter leert kennen.”

Simon Leclercq

Student

Annamie Vermeulen

Technische problemen op 24 urenloop

Vervolg voorpagina

“Er is een vermoeden dat het daardoor komt en we zijn daarover in overleg met de fabrikant. We zouden eventueel met andere tags gaan werken die dan beter bestand zouden zijn tegen bepaalde weersomstandigheden. Die kunnen we dan een jaar lang testen.”

“Een andere optie is dat de antennes die gebruikt worden in de stokken te gekromd zaten. De antennes in de stok zitten altijd gebogen, en we vermoeden dat er sommigen te krom zaten in vergelijking met die bij de tests die we gedaan hebben. Maar dat zijn we dus allemaal nog aan het onderzoeken,” concludeert Van Houtven.

Internet

Tijdens de vorige edities van de 24 urenloop werden de tussenstanden in realtime geüpload naar de site van het evenement. Dat was dit jaar niet mogelijk. Alleen op het einde stonden er tussenstanden op de site van de organisatie. De tussenstanden werden wel via Veto, een studentenblad, verspreid. De oorzaak waren internetproblemen.

Bert Van de Poel, de voorzitter van ULYSSIS, legt uit: “We halen ons internet altijd vanop twee plaatsen: de fitness en het gebouw De Nayer. In de fitness waren de poorten die we normaal gezien gebruiken bezet. Dat was niet juist doorgegeven door het internetteam van ICTS (*Centraal IT Office van de KU Leuven, red.*). Normaal gezien weet onze contactpersoon dat, maar blijkbaar was hij daar niet van op de hoogte.”

In gebouw De Nayer waren er dan weer andere problemen. “De poort stond bij ICTS in de foute vln ingesteld. Dat is een virtuele laag, niets fysieks. Zo zijn er verschillende. Je hebt er voor een KotNet-login, voor enkel voor profven, volledig open enzovoort. Onze kabel zat in de juiste poort, onze collega bij ICTS had over het hoofd gezien dat die niet in de juiste VLAN zat.” We vroegen ICTS om een reactie, maar ze wensden niet te reageren.

“Onze nieuwe verantwoordelijke, die het op voorhand controleerde, dacht dat dat automatisch zou overschakelen,” zegt Van de Poel. “Die konden we dus niet gebruiken, want als iemand zijn KotNet-login gaf, zou iedereen die gebruik maakte van het internet die account gebruiken. We moesten wachten op ICTS om het probleem te verhelpen. Dat was ongeveer een uur voor het einde van de 24 urenloop en dan was het de moeite niet meer. De controles die we dan nog hadden moeten doorvoeren, zouden zelf nog meer dan een uur geduurd hebben.”

Werd het systeem dan niet getest op voorhand? “De fitness werkte bij het testen, maar dan hebben ze daar problemen gekregen met de poorten. In het weekend waren er geen problemen met de testen. Toen we een paar uur op voorhand alles aansloten, merkten we de problemen pas op.”

Van Houtven heeft gemengde gevoelens. “Ik ben in de eerste plaats zeer tevreden over hoe mijn team en de kringen gewerkt hebben. Maar ik ben wel gefrustreerd door de tegenslagen die we hebben gehad want dat waren er niet weinig.”

“Het interenetteam van de KU Leuven gaf ons niet de juiste informatie”

BERT VAN DE POEL (ULYSSIS)

POLITIE CONTROLEERT FIETSGEDRAG STRENG

“Dat geldt toch niet voor fietsers?”

De politie van stad Leuven voert dit jaar strengere fietscontroles door. Twee weken geleden zijn er nog fikse boetes uitgedeeld aan fietsers in de Tiensestraat. Wat is de grondslag van deze verstrenging? Wat mogen fietsers en wat mogen ze niet?

DARIUSH JAVID MILANI

De politie van Leuven is begonnen aan een campagne om fietsers bewust te maken van de verkeersregels en ze aan te sporen die te volgen. Met zowel preventieve als repressieve acties willen ze het aantal ongevallen van zwakke weggebruikers verlagen. Die liggen nog steeds veel te hoog.

Actie

Vooraleer ze werkelijk boetes gingen uitdelen hebben de Leuvense politiemannen en -vrouwen de studenten zo goed mogelijk proberen te waarschuwen met allerlei preventieve maatregelen. Op de Facebookpagina Studentenflik Politie Leuven kon men de voorbije weken heel wat informatie krijgen over de éénrichtingsstraten. Meestal kreeg de lezer daar ook een foto van de bedoelde straat zodat er zeker geen misverstand kon ontstaan. Ook stonden veel po-

litieagenten ter plaatse om studenten al een waarschuwing te geven en, nog belangrijker, om uit te leggen waarom ze bij herhaling een boete zouden krijgen.

Al die waarschuwingen en preventieve acties bleven niet duren. Op woensdag 23 oktober verbaliseerde de politie 54 fietsers in de Tiensestraat voor het fietsen in de verboden richting. “Geldt dat ook voor fietsers?” klonk het toen. Ja, de verkeersborden zijn dezelfde voor automobilisten en fietsers, tenzij wanneer er onder een verkeersbord een uitzonderingsbord voor fietsers staat. Elke fietser wordt verondersteld zich aan de wegcode te houden, zo niet kan hij geverbaliseerd worden.

“De controles die de voorbije weken hebben plaatsgevonden zullen nu wel afnemen,” zegt studenteninspecteur Nick Vanden Bussche, “maar vanaf nu zal elke politieagent, die zich in de Tiensestraat bevindt, ongeacht zijn functie daar, foutieve fiet-

“Vanaf deze week zullen we starten met controles in verband met de fietsverlichting”

STUDENTENINSPECTEUR NICK VANDEN BUSSCHE

Op woensdag 23 oktober verbaliseerde de politie 54 fietsers in de Tiensestraat voor het fietsen in de verboden richting

sers tegenhouden en verbaliseren.” Denk dus niet dat u vanaf vandaag weer lekker gek mag gaan doen en een éénrichtingsstraat foutief in mag rijden.

Fietsverlichting

“Vanaf deze week zullen we starten met controles op fiets-

verlichting,” vertelt Vanden Bussche. Opnieuw zullen er preventieve maatregelen genomen worden om fietsers de kans te geven hun fiets in orde te stellen. Op de website van de Leuvense politie wordt vermeld dat er fietslichtjes zullen worden uitgedeeld.

Cultuur

JC BROOKS & THE UPTOWN SOUND: EEN ZONDAGS CHARMEOFFENSIEF

Bluesy licks die knipogen naar Mark Knopfler

Het Amerikaanse kwintet JC Brooks & The Uptown Sound is onder soulliefhebbers al even een trending topic. Met hun derde plaat *Howl* onder de arm kwam het vijfkop-pige combo maar al te graag zieltjes winnen in de foyer van Het Depot.

JASPER VAN LOY

Het is een cliché dat in elk interview met buitenlandse bands weer opduikt: de Belgische muziekliefhebber valt niet gemakkelijk te enthousiasmeren. JC Brooks & The Uptown Sound lijkt dan ook het lot te tarten door op een zondagavond drie kwartier later dan voorzien aan

Zelfs tijdens een technische storing weet het kwintet zijn cool te bewaren

zijn set te beginnen. Gelukkig beseft de ritmesectie dat ze iets goed te maken heeft, want ze zet er vanaf de eerste noot stevig de beuk in.

Desondanks wordt het vanaf diezelfde noot meteen duidelijk dat dat groovende fundament niet hét handelsmerk van de band is. Die rol is namelijk weggelegd voor frontman JC Brooks. De stijlvolle *funk soul brother* – denk: Jermaine Jackson die een outfit van Stromae heeft geleend – kent de regels van de volksmennerij en past ze tot in de perfectie toe. Slimme zet, aangezien de band hier vooral is om een nieuw publiek aan te spreken, maar na het derde vraag-en-antwoordspelletje is het truukje wel uitgewerkt.

Naast al die fratsen toont Brooks zich bovenal als een uitstekende vocalist. Niet alleen vertolkt hij vol gevoel zijn songs, zijn stem blijkt ook uitermate geschikt om te croonen, te kermen en uit te halen. Dat beseft Brooks uitermate goed en dat toont hij ook. De *schwung* in *Rouse Yourself*, een potentiële radiohit uit *Howl*, komt voornamelijk uit zijn stembanden en de straffe ballad *River* sluit hij af met een uithaal waar menige R&B-nimf slechts van kan dromen.

Danspasje

Wanneer het kleine, maar enthousiaste publiek opgewarmd is, be-

sluiten JC Brooks en de zijnen te tonen waarom de muziekers hen “indie soul” noemt. De grooves maken plaats voor hoekige rock à la Franz Ferdinand en enkel Andy Rosenstein biedt met zijn orgelklanken nog een beetje weerwerk. Op zulke momenten is het gitarist Billy Bungeroth die het gat dichtrijdt met bluesy licks die knipogen naar Mark Knopfler.

Zelfs tijdens een technische storing weet het kwintet zijn cool te bewaren. Zonder verpinken zetten de muzikanten

een vinnige versie van *I Am Trying to Break Your Heart* in en schudt Brooks nog maar eens enkele hippe moves uit zijn benen. Voor het eerst beweegt er ook wat in het publiek. Hier en daar duikt zelfs een schuchter danspasje op, tot groot jolijt van de band, die als bedankje een stevig eindschot aan het nummer breid.

Mooiste lijst

Hoe verder het concert vordert, hoe meer het duidelijk wordt

dat JC Brooks & The Uptown Sound iets bijzonders heeft gepresteerd, namelijk het uitzicht behouden op een volgende date na drie kwartier te laat gekomen te zijn op het eerste rendez-vous.

Op basis van werklust, passie, X-factor en een vijftal radiowaardige songs heeft het combo alvast stevig op de deur van het Belgische clubcircuit geklopt. Mevrouw Van Acker, houd voor dit vijftal alstublieft een plaatsje vrij in 's werelds mooiste lijst.

Andrew Snowball

Lezersbrief

In een interview in Veto van 21 oktober 2013 doet Saïd El Khadraoui twee opmerkelijke uitspraken. Dit interview ging over zijn nieuw boek waarin hij enkele mensen aan het woord laat over de te volgen richting van Europa. Alvast positief dat hij het debat wil aanzwengelen.

De eerste opmerkelijke uitspraak, tevens de titel, “Voor of tegen Europa? Ik ben toch ook niet voor of tegen Leuven?”, lijkt op het eerste zicht een logische uitspraak. Als je even nadenkt, is echter het tegendeel waar. Leuven is een stad met de nodige bevoegdheden en hefbomen om haar doelstellingen te bereiken. De Europese Unie, de eurozone in het bijzonder, heeft meerdere doelstellingen, maar niet die aangepaste bevoegdheden om die te realiseren. Het is appels met peren vergelijken.

De tweede opmerkelijke uitspraak is nog fundamenteeler: “De discussie moet niet gaan over welke structuren of hoeveel macht

Europa heeft.” Ook hier is het tegendeel waar. We hebben in de Europese economie verschillende problemen. De kern van de problemen is echter simpel: de euroconstructie. Enerzijds één monetair beleid op supranationaal niveau, anderzijds 27 verschillende budgettaire/sociaaleconomische beleidsstrategieën op nationaal niveau. Dit creëert divergentie i.p.v. de noodzakelijke convergentie. Laat ik een concreet voorbeeld geven: wanneer één land in recessie zit en alle andere landen in een expansiefase, dan kan de centrale bank geen aangepast beleid voeren. Dit is één van de onderliggende problemen van vandaag. De zuiderse landen hadden in de pre-crisis periode nood aan hoge rentetrentes. De ECB kon dit niet doen omdat ze de groei in de noordelijke landen zou fnuiken. Resultaat: grote onevenwichten binnen dezelfde monetaire unie. Onevenwichten waarvoor we vandaag de prijs betalen.

De constructie moet daarom hét centrale thema zijn van de komende verkiezingen. Het nastreven van institutionele hervormingen mag geen doel op zich zijn, maar juist een middel om tot een gebalanceerd beleid te komen (waar Mr. El Khadraoui graag op wijst). Je kan met de constructie twee kanten op. Ofwel kies je de weg van het euroscepticisme, bouw je deze constructie af en laat je de euro tenietgaan. Ofwel kies je voor een pro-Europese koers, bouw je deze constructie uit en versterk je de euro. De centrale vraag is: “Zijn we bereid om verregaande soevereiniteit over te hevelen richting Europa om zo de euro en ons welvaartsniveau te behouden en te versterken?” Een debat over de structuur (met wat mij betreft een pro-Europees antwoord) moet dus wel degelijk centraal staan.

Philippe Nys

Lezersbrief

De deerniswekkende psychopaten van het Leuvense studentendom hebben zich dezer dagen weer kunnen uitleven in hun smerige, mensonwaardige ontgroeningsrituelen. Het is onbegrijpelijk, dat aankomende studenten het zich laten welgevalen door arrogante snotapen te worden afgeknepen als waren ze minder dan beesten. Hier viert het sadisme hoogtij en worden onschuldige jongeren medeplichtig gemaakt aan de ergste verloedering: ze zijn psychisch genooddaakt om hun frustratie volgend jaar weer af te reageren op jongeren, enzovoorts van jaar op jaar, en lijken te worden klaargestoomd voor een positie in de Belgische politiek waar geknoei ook hoogtij viert. Ik verkeer in de positie om het jaarlijks ritueel van nabij mee te maken met zicht op de Rambergsteeg die om de één of andere reden een favoriete plek

is waar het gespuis zijn gang gaat. Dat hangt waarschijnlijk samen met de mogelijkheid te vluchten als de politie van boven of beneden aanrukt om een eind te maken aan deze schande voor de KUL. Helaas ziet noch de rector noch de burgemeester kennelijk reden om op te treden tegen deze mensonwaardige uitwas van studentikoze introductierituelen. Je kunt je nog beter aansluiten bij een verboden ‘schlagende Verbindung’ om een bloedige jaap in je wang te krijgen dan door het Leuvense slijk te worden gehaald door schorem dat het niet waard is aan een universiteit te studeren. Ik ben blij, dat ik binnenkort verhuis naar een buurt waar deze vieze taferelen me bespaard zullen blijven.

Ben Hoffschulte

Cultuur

RECENSIE **SEASICK STEVE**

Boerenkinkel speelt Het Depot plat

Onze favoriete bebaarde landloper speelde vrijdag 25 oktober het tot in de nok gevulde Depot plat. Zijn geheim? Zelf gefabriceerde snaarinstrumenten, ontzettend veel praatjes en een glimlach tot achter zijn oren. Steve doet het toch maar weer.

SIMON THYS

Dat bluesmuziek levend is, bewees het uitverkochte Depot. Angstaanjagend veel motards, mannen in hun midlifecrisis, maar ook de jeugd was een deel van de populatie die massale belangstelling vertoonde. Vooral Seasick Steve eraan begon, was het de beurt aan Gemma Ray die het voorprogramma netjes verzorgde.

Netjes als in proper en braaf, als een ontsnapte huisvrouw die gitaar heeft leren spelen en een band gesticht heeft. Nummers die nergens naartoe leiden tot ze tegen het einde van hun set komen waar we een lichte eruptie waarnemen. Het goedaardige aspect laat Gemma Ray achterwege, als ze met een keukenmes – ons vermoeden van huisvrouw klopte dus – haar gitaar begint te bewerken zodat er georiënteerde chaotische uitspattingen door de versterkers brullen. Gemma Ray is geen slechte groep, alleen een beetje

“Drinken en muziek spelen, dat is zowat het leven van Seasick Steve”

misplaatst voor de avond. Ze zouden bijvoorbeeld beter in het voorprogramma van een meer afgestreden groep spelen, waar ze meer geapprecieerd zouden worden.

Niet veel later is het de beurt aan Seasick Steve. Als een echte boerenkinkel komt hij al-

leen het podium opgekropen. Hij opent met het serene *Treasures* waarmee hij iedereen, op een paar enkelingen na, stil krijgt. Gaandeweg leren we Steve beter kennen. Het is als thuiskomen bij opa op de schoot die amusante anekdotes vertelt. Hij zegt zelf dat hij van praten houdt, maar met momenten werd het kletserig en mocht hij gewoon muziek spelen, waar hij immers goed in is. Maar Steve komt er goed vanaf vanwege zijn charmes en charisma, die het publiek doen lachen, ook al is er niets lachwekkends gezegd. Zelfs als hij bij *Walkin' Man* een klein meisje op het podium haalt, die gemakkelijk z'n kleindochter kon zijn, en er een liefdeslied voor brengt, komt hij ermee weg. Pure charme en entertainment.

Genieten

Vanaf *Self Sufficient Man*, het vierde nummer alsook de vierde gitaar, komt er een nog meer bebaarde man op het toneel die Steve's drummer blijkt te zijn. Rammen op die trommels doet hij, waarmee hij de songs kracht geeft zodat het publiek wakker wordt. Iets wat Jan en alleman ook wakker schudde, was de uitgebreide gitaarcollectie waarvan de waarde hoogstwaarschijnlijk maar enkele euro's bedraagt. Toch is het gewoonweg fascinerend om virtuositeit op één snaar te zien en het geluid dat hij uit die rommel krijgt te horen.

Hij haalde wel een zestal verschillende snaarinstrumenten boven. Dat droeg mede bij aan zijn beeld over zijn verleden en dat mag. Seasick Steve is trots op wat hij allemaal gerealiseerd heeft en geniet van elk moment van zijn leven. Drinken en muziek spelen, dat is het zowat. Om het simpelweg te stellen: Het Depot heeft genoten van het uitje dat onze 72-jarige vriend weer maakte naar ons Belgenland.

Andrew Snowball

Broertje van Spreekende Ezel balkt jazz

Poëzietalent krijgt een nieuw podium en een jazzdrummer nodigt zijn muzikale vrienden uit. Ook jij krijgt een gratis uitnodiging voor een heerlijk avondje Jazz 'n' Words.

BRECHT CASTEL

“Poëzietalent krijgt toch al jarenlang een laagdrempelig podium in Leuven?” horen wij u denken. Dat klopt. Op initiatief van Stijn Vranken is De Spreekende Ezels uit-

Soms kregen we persoonlijke rijmelarij zonder weerga

gegroeid tot een instituut in Leuven. Elke tweede maandag van de maand stroomt De Metafoor vol voor woord en muziek in alle vormen en kleuren. Sinds dit jaar vindt

deze talentenjacht zonder jacht plaats At The Bebop. Maar sedert vorig cultuurseizoen heeft De Spreekende Ezels er met Jazz 'n' Words een broertje bij. Dat gratis muzikaal-literair salon werd toen boven de doopvont gehouden door 30CC en Urban Woorden.

Karig

De naam die De Spreekende Ezels zelf heeft gemaakt, heeft Jazz 'n' Words nog lang niet. De opkomst op de eerste Jazz 'n' Words van het nieuwe seizoen was dan ook niet “redelijk talrijk” zoals de MC van de avond ons wou doen geloven, maar eerder karig. En dat is jammer als je weet dat hier in Leuven duidelijk een publiek voor is, afgaande op de uitpuilende café's die De Spreekende Ezels bewerkstelligen. Het feit dat Jazz 'n' Words plaatsvindt in een veredelde parochiezaal, de foyer van de Minnepoort, en niet in een

bruine kroeg zal daarbij zeker ook meespelen.

De MC van de avond kwam slechts zeer bleekjes uit de verf en was eveneens geen publiekstrekker. De muzikale ondersteuning van de woordkunstenaars is daarentegen wel een attractiepool. De jonge getalenteerde jazzdrummer Jakob Eykens ondersteunt telkens de poëzie en hij krijgt daarbij de steun van enkele muzikale vrienden. Zo konden we deze editie genieten van een doorleefde saxofonist en een subtiele contrabassist.

Tapijt

Net zoals bij De Spreekende Ezels kan je soms een hele avond vergapen om dan plots toch die ene ontdekking te doen die je avond maakt. Bij Jazz 'n' Words wordt dat gapen gemilderd door het heerlijke muzikale tapijt dat onder het gesproken woord wordt geschoven. Soms kregen we persoonlijke rijmelarij zonder weerga op ons bord. Gelukkig kregen die karamellenversen door de jazz toch iets heerlijk bitters. Erika Dupuis' intiemste problemen kregen zo een meerwaarde door het schril gefluit dat Eykens

uit zijn cymbalen toverde. De rapteksten van Droge Piet bleven niet overeenend zonder jazzbeat.

Op dezelfde avond dat de eerste Jazz 'n' Words van het seizoen in Leuven plaatsvond, kreeg mede-organisator Urban Woorden in Antwerpen, die andere culturele metropool, erkenning voor zijn werk. Uit de handen van Vlaams minister van Cultuur Joke Schauvliege (CD&V) kregen ze De Prijs van de Vlaamse Gemeenschap voor Cultuureducatie. Urban Woorden is een Leuvense vzw die sinds 2009 jongeren een stem geeft vanuit een passie voor diverse woordkunstvormen. Jazz 'n' Words is een schoolvoorbeeld van hoe ze dit trachten te realiseren.

Jongeren willen gehoord worden en als u fan bent van De Spreekende Ezels dan wil u dat zeker aanhoren. Geef Jazz 'n' Words een kans en wie weet wordt het kleine broertje ooit een heuse broer.

Jazz 'n' Words is gratis en vindt nog plaats op wo 27/11, di 11/02 en wo 30/04 in de foyer van de Minnepoort. www.urbanwoorden.be

Cultuur

RECENSIE TRANSITFESTIVAL

Nutteloos naakt als visuele impuls

Wanneer dit slaperige provinciestedje wakker wordt geschud door hedendaagse klassieke muziek, kunnen we dat alleen maar toejuichen. Musicologen en andere aficionados van nieuw klassiek konden hun hartje ophalen van 25 tot 27 oktober tijdens Transit. Wij pikten voor u een concertje mee.

SAM RIJNDERS

Nieuwe klassieke muziek: het klinkt als een oxymoron. Kenners spreken van hedendaagse kunstmuziek, anderen hebben het liever over ontoegankelijke ketelmuziek met wat bliepjes en blopjes. Dat het genre leeft, bewijzen radioprogramma's als het onvolprezen *Laika* op de VRT-radio Klara. Dankzij Festival Van Vlaanderen en kunstencentrum STUK vond het tegendraadse genre zijn weg naar een concertzaal in uw buurt.

Na een fel gesmaakt openingsconcert tijdens de vorige editie, mochten twee pianisten van ChampdAction de tweede dag van het festival afsluiten. Yutaya Oya en Benjamin Van Esser traden in dialoog in de Soetezaal, waar grote ramen uitgaven op het binnenplein van kunstencentrum STUK. Opwarmen deden beide heren met *Zeitschein* van Wieland Hoban en *Pyramids* van João Pedro Oliveira. Oliviera's werk zou gebaseerd zijn op fractalen, maar liet ons vooral verweesd achter. Beide stukken hobelden naadloos in elkaar over en vermoeiden eerder dan te boeien.

Helemaal anders was *Coalesce*, een eigen creatie van Benjamin Van Esser voor dit festival. Wat volgde was een boeiende confrontatie tussen electronica (*kudos* aan geluidsman Simon Vander Beken) en beide vleugelpiano's.

Feminazi

Transit draait om meer dan muziek, zo merkten we na de pauze. Danseres Cecilia Lisa Eliceche bracht een eigen choreografie, begeleid door de virtuozen van ChampdAction met *Face so pale* van componist David Lang. In het midden van de Bühne trilde het lichaam van de danseres op de klanken van

beide vleugels, met twee kaarsen in de handen geklemd.

Kaarsenvlammen

We begrijpen de bedoeling van Eliceche's dans, maar die ging helaas verloren in de niet altijd technisch perfecte uitvoering en luie belichting. Wie kaarsenvlammen opmerkt in een zaal die baadt in tl-achtig licht, mag ons altijd contacteren. Dat Eliceche naakt danste, zorgde voor nog meer afleiding. Noem ons een *feminazi*, maar een naakte vrouw zou geen illustratie mogen zijn bij het pianospel van enkele witte mannen, alsof het anders te weinig boeit. Niet iedereen deelde die mening: een enthousiaste musicoloog was achteraflyrisch over de dans, "als het ware een ritueel met die kaarsen."

Zonder afbreuk te doen aan het talent van Eliceche, moeten we noodgedwongen vaststellen dat haar optreden een typevoorbeeld was van de keerzijde van Transit. In de eenentwintigste eeuw volstaat muziek alleen blijkbaar niet langer om het publiek te boeien. Daags voordien zorgde een goedbedoelde maar amateuristische video-installatie al voor onnodige afleiding tijdens het fantastische openingsconcert van het Nadar Ensemble.

Los van de ongevraagde en matig uitgewerkte visuele impulsen, kunnen we spreken van een geslaagde Transiteditie. Voor wie zelf wil proeven van nieuw klassiek, kunnen we tot slot *Scenatet* aanraden, met werk van zanger en componist Niels Rønsholdt. Grenzend aan pop en gedrenkt in de melancholie die Noorderlingen door de aderen stroomt. Soms is het jammer dat recensies pas achteraf verschijnen.

Danseres Cecilia Lisa Eliceche in volle actie

Joeri Thiry

Kunst buiten haar keurslijf op Playground

Zaterdag 9 november gaat het kunstenfestival Playground van start. Het festival combineert podiumkunsten met beeldende kunst. Zo komen verschillende installaties via performance tot leven.

THIJS KEERSMAEKERS

Bij het Playgroundfestival draait het allemaal om de mix tussen stilstand en beweging: kunst die je in een museum bekijkt komt tot leven, de grens met het podium vervaagt. "Het feit dat het gaat om een samenwerking tussen STUK en Museum M is veelzeggend," zegt Frank Geypens van STUK. "Het weekend speelt zich af op de spanningsboog tussen het podium en het beeld. Een exemplarisch voorbeeld is *La Parade Moderne* van Clédat en Petitpiere. Daarbij gaat het om poppen die elk een iconisch schilderij uit de 20ste eeuw voorstellen. Deze poppen komen tot leven in een stoet die van Museum M naar STUK trekt. Zo kan je *De Schreeuw* van Munch door de straten van Leuven zien lopen."

Theater en dans krijgen een centrale plaats. De decors gelden als museumobjecten op zich die op bepaalde ogenblikken dankzij performance tot leven komen. Het festival waakt daarbij over de kwaliteit: de werken die het festival presenteert, komen meestal niet uit het niets. "Vaak gaat het om werken die al in Tate Modern in London of in De Appel in Amsterdam hebben gestaan," zegt Geypens. Eva Wittocx van Museum M beaamt dat: "We werken samen met kunsthuizen uit het buitenland. De projecten reizen in feite een beetje door."

Vorbij het lokale

Dat klinkt allemaal erg kunstzinnig, maar Geypens nuanceert: "Het blijft natuurlijk een erg conceptuele definitie en een vrij specifiek veld, maar dat sluit niet uit dat

bepaalde werken wel toegankelijk zijn." Volgens Wittocx is het festival ook niet echt gericht op kwantiteit wanneer het op bezoekers aankomt: "De artistieke insteek staat centraal, en die gaat voorbij het lokale. Er komen heel wat mensen uit het buitenland speciaal naar Leuven om te zien wat wij hier samenbrengen. In het specifieke veld waar het zich afspeelt heeft het festival zeker suc-

"Je kan De Schreeuw van Munch door de straten van Leuven zien lopen"

ces gehad de voorbije edities."

Dit jaar is Playground ook gericht op families. Dat heeft vooral te maken met de gemakkelijke formule, aldus Geypens: "Het

leuke is dat je een ruime keuze aan werken hebt. Er zijn verschillende activiteiten die je over de dag kan spreiden. Het festival presenteert zich als een parcours van M naar STUK, en de bezoekers kiezen zelf hoeveel tijd ze eraan besteden. Dat verlaagt de drempel toch. Let wel, het is ook gericht op families. Daarmee zeggen we echter niet dat het uitsluitend een kinderfestival is." Kinderen onderdompelen in dit specifieke domein? Het kan ook volgens Wittocx, maar ook zij maakt er een kanttekening bij: "Er zijn inderdaad een aantal installaties bij die zeer kleurrijk zijn en aantrekkelijk kunnen hebben bij kinderen. Maar het blijft in de eerste plaats een festival voor volwassenen."

Wie kunst wil zien loskomen van haar traditionele omgeving vindt zeker zijn gading bij het Playgroundfestival.

Het Playgroundfestival loopt van 9 tot en met 11 november in Museum M en STUK. Meer info: www.playgroundfestival.be

Menu van de week

4 - 8/11/2013

A1 = alleen Alma 1

A2 = alleen Alma 2

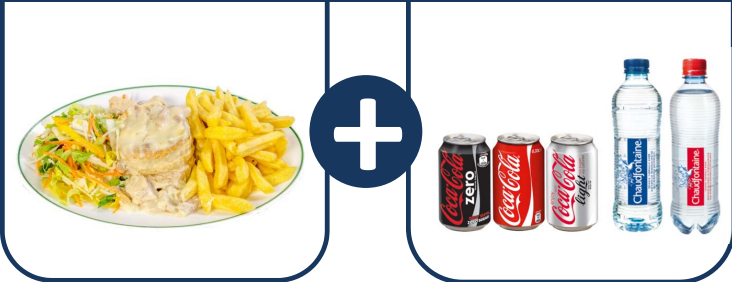
A3 = alleen Alma 3

= vegetarisch

maandag

KONINGINNENHAPJE 1 GRATIS DRANKJE

Koninginnenhapje	€ 4.10
Nasirolletjes met gebakken paprikasnippers	€ 5.30
Steak met bearnaise en boontjes	€ 5.80
Vleesballetjes in tomatensaus en slaatje	A1+A3 € 3.10

dinsdag

Kalkoensteak met spruitjes	€ 3.10
Pitabroodje veggie gyros met dilledressing en slaatje	€ 5.30
Spaghetti bolognaise groot	€ 4.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	A1 € 5.30
Burrito met osso buccosaus veracruz	A2+A3 € 5.80

Alm-a-tune

22/10 - 29/10 - 5/11 - 12/11

De komende dinsdagen kan je in **Alma 1** 's avonds niet alleen terecht voor een maaltijd, maar ook voor een **live optreden**, een **gedekte tafel** en een gratis **fles wijn**(*)!

(*) Rood of wit naar keuze, per 4 personen.

woensdag

Braadworst met prei in room	€ 3.10
Koninginnenhapje	€ 4.10
Preitaartje (11cm) met herfstslaatje	€ 5.30
Pizza ham/paprika/ananas	A2+A3 € 5.80

donderdag

Big Alma hamburger met slaatje	€ 4.10
Gevulde paprika met Provençaalse saus en wilde rijst	€ 5.30
Kippenlapje met archiducusaus en wortelen	€ 5.30
Spaghetti bolognaise groot	A1+A3 € 4.10
Spaghetti bolognaise klein	A1 € 3.10
Capellini bolognaise klein	A2 € 3.10

vrijdag

Moussaka met Griekse sla en aardappelschijfjes	€ 4.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	€ 5.30
Vleeskroketten met erwten en wortelen	€ 3.10
Pangasiusfilet met bieslooksous en juliennegroenten	A1+A3 € 5.80

<http://www.alma.be>

*One man's trash is
another man's treasure!*

*Inzameling en verkoop van tweedehands
goederen met een enorm en steeds
wisselend aanbod!*

de kringwinkel

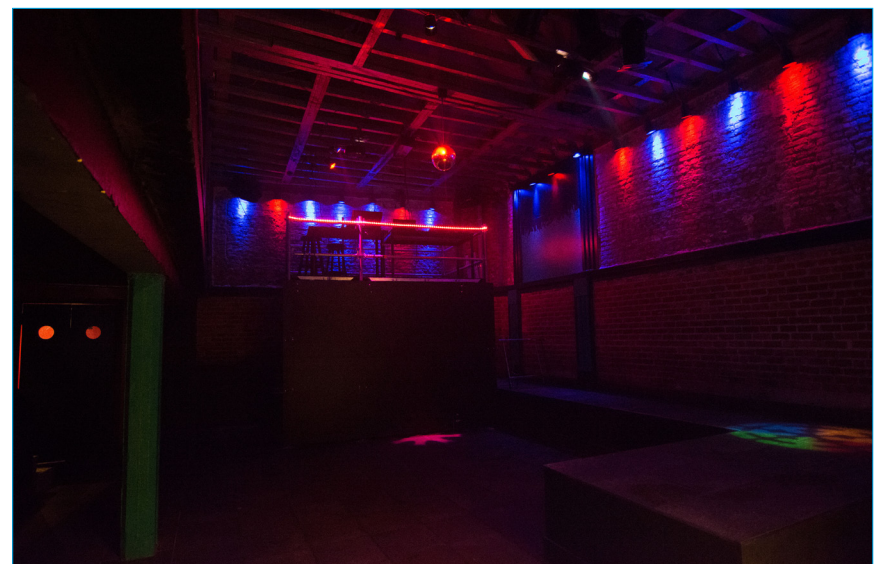

SPIT

Ijzermolenstraat 10-12 ~ 3001 Heverlee

www.spit.be

DE GOEDKOOPSTE FUIFZAAL VAN LEUVEN

ALBATROS

€ 355 per avond

€ 250 tijdens het weekend

Kringen aangesloten bij LOKO of OSR/OKER krijgen 105 euro korting.

Bij elke vierde fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal **gratis**. En dat geldt ook als je het **vatenrecord** breekt!

Reservaties en inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be !

KU LEUGEN

Satirische rubriek

Naast de topvrouw van Kellogg Company ontving ook Tony De Tijger een eredoctoraat

Originele foto: Rob Stevens

Halloweenshop: "Opvallend goeie verkoop zombie-Martens maskers dit jaar"

Siegfried Bracke excuseert zich op eigen manier bij Veto en Vlaamse Beweging

F*c*Stars: Rectoraat lanceert trots lijn seksspeeltjes om studenten te stimuleren

Originele foto: Rob Stevens

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 40 - Nummer 06
Maandag 4 november 2013

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Jens "Muesli" Cardinaels

Redactiesecretaris & V.U.:
Frank "Choco Tresor" Pietermaat
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:
Karolien "Kellogg's Extra Chocolate en Noten" Wilmots, Ernest "Honey Balls" De Clerck, Korneel "Frosties" De Schamp, Eva "Jordans Original Crunchy Muesli" Schalbreeck, Quinten "Lucky Charms" Evens

Schrijvers:
Anneke "Special K rode vruchten" Salden, Ine "Loops" Deprez, Sarah "Choco Krispies" Van Bulck, Dariush "Zonder melk" Javid Milani, Penelope "Met melk" Bergkamp, Anton "Kellogg's Country

Store" Goegebeur, Sam "Verse croissants" Rijnders, Brecht "Fielding's Mighty Hemorrhoids" Castel, Simon "365" Thys, Thijs "Everyday Cornflakes" Keersmaekers, Tobias "Smacks" Geerinckx, Karel "Bambix" Peeters, Caroline "All-Bran Fruit 'n Fibre" Van Rhee

Fotografen:
Simon "Quaker Havermout" Leclercq, Caroline Van Rhee, Catherine "Coco Pops" Hechter, Andrew "Chocos" Snowball, Meredith "Havermout" Geldof, Kalina "Special K" De Blauwe, Vincent "Nesquik" Peeters

Tekenaars:
Simon "Monkey Balls" Engle-

bert, Karen "All Bran Multivruuchten Van Peteghem, Karolien "Muesli" Favoreel, Jeroen "Nesquik Duo" Baert

Dtp:
Jens Cardinaels, Frank Pietermaat

Eindredactie:
Jens Cardinaels, Korneel De Schamp, Frank Pietermaat

IT:
Joachim Beckers

Publiciteit:
Alfaset cvba - Pieter "Rice Krispies" Rombouts
info@alfasetleuven.be
016 22 04 66
Drukkerij:
Coldset Printing Partners

(Groot-Bijgaarden)
Oplage: 9.000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Binnenland: 11 euro
Over-schrijvingen op rekening-nummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, favoriete ontbijtgranen) zijn welkom op het redactieadres. Lezersbrieven kunnen tot vrijdag 14 uur, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Faroek Özgünes

“Geen beeld, geen nieuws, dat is gewoon zo”

Faroek Özgünes, gerechtsjournalist en televisiepresentator bij vtm, gaf woensdag 23 oktober in Leuven een gastcollege over de verhoudingen tussen media en justitie. Naast oud-nieuwslezer en gezicht van het vtm-misdaadprogramma Telefacts Crime is Özgünes ook de auteur van De Parachutemoord, een boek dat verscheen in 2010 over het spraakmakende assisenproces.

TOBIAS GEERINCKX

Waarom schrijft een televisiejournalist een boek?

Faroek Özgünes: «Omdat ik goed beseft wat de beperkingen zijn van televisie. We moeten steeds op zoek naar getuigen en die dan persoonlijk voor de camera zien te krijgen. Als je goede getuigen vindt, is dat meteen televisie op zijn best. Maar zonder dat beeldverhaal is het voor ons geen bruikbaar onderwerp. Het is een van de ijzere wetten van de tv-journalistiek: geen beeld, geen nieuws. Dat is gewoon zo. (lacht) In een boek is er ook meer ruimte voor nuance. Je kan een coherent verhaal vertellen en verbanden leggen, wat niet altijd mogelijk is in nieuwsitems van hooguit enkele minuten.»

«Als televisiemaker vertrek ik vanuit het beeldmateriaal. Daarbij schrijf ik korte teksten die niet eens een krantenkolom zouden vullen, terwijl kranten dagelijks hele pagina's aan hetzelfde onderwerp wijden. Aan zo'n boek is nog meer werk. Het is een samenvatting van meer dan drie jaar verslaggeving, aangevuld met een heleboel achtergrondinformatie. Ik moest alles wat in het boek staat ook meermaals nalezen, verifiëren en herschrijven. Ik heb dat ding eigenlijk tien keer geschreven.» (lacht)

«Gelukkig bood mijn ervaring als presen-

minnaar die een parachute saboteerde. Dat noem ik journalistiek: zelf dingen gaan uitzoeken. Ik ben bij dezelfde club gaan parachutespringen. Weliswaar niet alleen, maar wel uit hetzelfde vliegtuig, vanaf dezelfde hoogte, met hetzelfde materiaal. Je weet pas echt waarover je schrijft als je dat hebt meegemaakt: wat het slachtoffer voelde, hoe een parachute werkt, hoe je die kunt saboteren. Ik heb hoogtevrees, maar deed het toch. Ik vind dat een journalist daarin consequent moet durven te zijn.»

We zijn blij dat er niets is misgelopen. U neemt uw werk duidelijk zeer ernstig. Hoe bent u bij de televisie terechtgekomen?

Özgünes: «Onmiddellijk. Zelfs tijdens mijn legerdienst, die toen nog verplicht was, werkte ik op de televisiedienst en maakte reportages over het leger die ik zelf presenteerde. Ik heb dus altijd in de audiovisuele sector gewerkt. Ik heb ook wel voor "het persagentschap Belga" gewerkt en een tijdje als student voor *De Morgen* geschreven, maar uiteindelijk werd het toch televisie. Gewoon omdat ik dat beter kon. Ik vind het zeker geen superieur medium, maar het heeft toch een andere impact. Als iemand huilt in de krant is dat misschien een heel mooie foto, maar als iemand huilt op televisie voel je meteen mee. Maar ik kan ook genieten van een goed krantenverhaal. Elk medium brengt het nieuws op zijn manier.»

Verandering

Ondertussen zit u al 23 jaar in het vak. Is justitie in die tijd echt zo sterk veranderd als ze graag beweert?

Özgünes: «Toch wel. Toen ik als verslaggever begon waren televisiecamera's in een rechtszaal ondenkbaar en streng verboden. In het Verenigd Koninkrijk is dat nog steeds het geval. Hier niet meer en gelukkig maar. (glimlacht) Het gerecht is veel opener geworden, grotendeels uit noodzaak. Het ziet nu in dat het belangrijk is dat de pers correcte informatie krijgt en rekening houdt met de standpunten van het parket. Natuurlijk geven de meeste parketten slechts selectief informatie vrij en sommige houden zelfs nu nog de deur dicht.»

«Wij zijn geen waakhond. Ik vind wel dat het onze plicht is aandacht te besteden aan zaken die mislopen. Tussen pers en justitie mag gerust een spanningsveld bestaan. Als een dossier gekelderd wordt door een domme procedurefout, moeten we dat in de schijnwerpers durven zetten. Ik heb de indruk dat er vroeger veel door de vingers gezien werd. Heel wat fiscale rechtszaken worden nu noodgedwongen afgevoerd, omdat er jaren geleden tijdens het onderzoek politietechnieken werden toegepast die nu onaanvaardbaar zouden zijn. Denk dan gerust aan agenten die bewijzen gingen klaar-

leggen om "toevallig" gevonden te worden. Dat moeten we aan de kaak blijven stellen.»

Schamper

Er mag geen interview met een journalist verschijnen of er komt wel een vraag over het effect van die nieuwe, hippe sociale media op hun voortbestaan. Bent u zelf online actief?

Özgünes: «Ik heb een Facebookaccount, waar ik eigenlijk geen tijd voor heb. Af en toe tweet ik, als ik het niet vergeet. (zucht) Ik vind het gewoon heel moeilijk om op voorhand al te zeggen wat ik van plan ben. Ik wil geen slapende honden wakker maken of concurrenten op ideeën brengen. Als ik

zelf een tweet lees over een nieuwe reportage denk ik al gauw: ah, goed idee! En dan ga ik dat ook doen. En dan ben ik hen voor.» (lacht)

«Het gaat allemaal veel sneller dan vroeger. Probeer je eens in te beelden dat er twintig jaar geleden één keer per dag een nieuwsuitzending was, om kwart voor acht 's avonds. Begin jaren negentig begonnen we als eersten ook 's middags nieuws te brengen. De VRT reageerde schamper: "'s Middags is er toch geen nieuws? 's Avonds, dan is er nieuws!" Nu is er natuurlijk nieuws van 's morgens tot 's avonds. En 's nachts waarschijnlijk ook.»

Kalina De Blauwe

“Ik heb dat boek eigenlijk tien keer geschreven”

tator ook voordelen: op tv moet alles wat ik zeg meteen verstaanbaar zijn. Ik krijgt geen tweede kans om dingen uit te leggen. Zo ontwikkel je al vlug een heldere, toegankelijke vertelstijl, die ook werkt op papier.»

We zullen het zeker allemaal kopen. Wat voor nieuws valt er eigenlijk nog te schrijven over een zaak die zo uitgebreid in de pers is verschenen?

Özgünes: «Ik baseer me niet louter op het werk van de speurders: ik ga anders te werk. Ik ben zelf met mensen gaan praten. Ik ben ook geïnteresseerd in hun achtergrond. Het boek gaat trouwens over de Belgische Parachutemoord, maar hoeveel mensen weten dat er elders bijna identieke moorden gepleegd zijn? Ik heb een heel hoofdstuk gewijd aan een gelijkaardig geval in Engeland en een in Duitsland, waar ook een passionele moord is gepleegd door een afgewezen

“Als iemand huilt in de krant is dat misschien een heel mooie foto, maar als iemand huilt op televisie voel je met hen mee”